

04

2025

XV. ROČNÍK
ZALOŽENÝ
V ROKU
2011

FARSKÁ RODINA

**„SLÁVA BOHU
NA VÝSOSTIACH
A NA ZEMI POKOJ
ĽUĎOM DOBREJ
VÔLE.“**

(LK 2, 14)

**SVÄTCI – ŠÍRITELIA
POKOJA**

TÉMA 4 – 5

**HOVORIŤ JAZYKOM
LÁSKY**

ROZHOVOR 8 – 9

**RADOŠŤ A TICH
PRED BOHOM, KTORÝ
PRICHÁDZA**

16 – 17

EDITORIÁL

Sedela som pri počítači plná netrpezlivosti z množstva povinností pred sebou. Odrazu zhasla elektrina. Počítač sa vypol. Povolilo nielen napätie v sieti, ale aj moja nervozita. Zrazu nebolo možné urobiť nič z toho, čo ma čakalo. Čo teraz? Čo sa dá robiť, keď je tma? Čo by bolo najlepšie? Ponajprv asi hľadať aké-také svetlo, napadlo mi. Podarilo sa mi zapáliť sviečku. Tá trocha svetla ale nestačí na čítanie, písanie... Začala som sa modliť.

Aké ťažké je žiť bez svetla, uvažovala som. Nefunguje chladnička, vykurovací kotol, rádio, televízia, po čase ani mobil, či iné technické vymoženosti. Nejde teplá voda... Je obtiažne nájsť cestu, vchod, prechod i východ... Ešteže to bude trvať len chvíľku, nádejala som. A tak aj bolo.

Vianoce. Aké úžasné je, že Boh sa zmiloval nad „tmou hriechu“, do ktorej sme upadli a poslal svojho Syna, ktorý povedal: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života.“ (Jn 8,12)

Mať svetlo života. Asi o to by sme sa mali najviac usilovať. Je za nami Jubilejný rok 2025, v ktorom sme mali možnosť dovoliť **SVETLU** preniknúť do nášho srdca, mysle, života... Nájsť tie „kúty plné prachu, pavučín a haraburdia“. Verím, že „veľké upratovanie“ v duši prostredníctvom mnohých duchovných aktivít v jubilejnom roku „rozvoňalo čistotou“ náš život. Možno sme mali konečne silu vyznať Bohu v sviatosťi zmierenia náš „zaprášený hriech“. Možno nás púť na sväté miesta pozvala bližšie k modlitbe. Možno sme vystrelili ruku na zmierenie ako prví. Možno naše zatvrdnuté srdce zmäklo. Možno sme odrazu rozlíšili našu skutočnú „tvár“ a spoznali, že sa máme pred Bohom hanbiť za to, čím sme sa doposiaľ „hrdili“. Možno...

Je čas rekapitulovať a ďakovať. **Vďaka** za kňazov, ktorí nám prinášajú Krista v Božom slove, Eucharistii, obeti. Vďaka za zasvätené osoby – rehoľnice, rehoľníkov, ktorí darovali život Bohu, aby ich použil ako svoje „lampáše“. Vďaka za manželov, rodiny, ktoré odovzdávajú Kristovo svetlo ďalším generáciám. Vďaka za chorých, starých, ktorí svoje osobné utrpenie prinášajú ako obeť za spásu sveta. Vďaka za obyčajných, tichých svätcov dnešných dní, ktorí „presvetľujú“ tmu na pracovisku, vo farnosti, v politike, v spoločnosti.

Nech je „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle“.

Milí naši,

ďakujeme za priazeň a vyprosujeme požehnané sviatky narodenia Božieho Syna!

Viera Kubovčíková
šéfredaktorka časopisu

BETLEHEMSKÉ SVETLO

MÁRIA DIRGOVÁ

Skauti prinesú **Betlehenské svetlo** na Slovensko už tridsiatyšiestykrát. Do našej krajiny sa dostane už 6. decembra 2025 potom, čo si ho slovenskí skauti odpália v rakúskom meste Linz. Svetielko nádeje je prinesené z Betlehema, kde ho prevzme dieťa svetla a prinesie do Rakúska. Odtiaľ plamienok mieru putuje do celého sveta. V sobotu 20. decembra 2025 dorazí vlakovými spoj-

mi plamienok aj do nášho mesta. V našej farnosti Betlehenské svetlo oficiálne prijmem po Obrade svetla na Štedrý deň, **24. decembra 2025**. Odpáliť si ho potom budeme môcť na týchto miestach: pri Farskom kostole (od 7:30 do 11:00), pri starom cintoríne (od 8:00 do 11:00), pri kaplnke na Tarči (od 9:00 do 11:00) a pred kinom Mier (od 8:00 do 11:00).

Foto: Vladimír Ambróz

FARSKÝ PLES

LENKA JAKUBOVÁ

Radosť, spoločenstvo, zábava nebudú chýbať ani na **XXII. ročníku farského plesu**, ktorého súčasťou môžete byť aj Vy. Dňa **14. februára 2026 od 18.00 h** budeme spoločne, v koncertnej sále **Reduty**, sláviť sv. Valentína. Plesom odštartujeme ďalší ročník Národného týždňa manželstva s heslom: Tu a teraz. Tešíme sa na Vás. Bližšie informácie v oznamoch, na plagátoch a na telefónnom čísle: 0904 330 716.

SILVESTROVSKÝ PUNČ

MONIKA DOBROVSKÁ

Srdečne Vás pozývame na **ďakovnú sv. omšu** na záver kalendárneho roka, ktorá sa uskutoční **31. decembra 2025 o 16.00 h** vo farskom kostole. Po jej skončení ste srdečne pozvaní na spoločný **silvestrovský punč**, ktorý si môžete vychutnať v kruhu našej farskej rodiny pred kostolom.

TY SI NAOZAJ SKRYTÝ BOH

JÁN ZÁHRADNÍK –
dekan farnosti

Drahí veriaci, autor knihy Múdrosti píše „perom básnika“ o vyslobodení Izraelitov z Egypta: „*Kým všetko objímalo hlboké ticho a noc v rýchлом behu došla do polovice, zoskočilo tvoje všemohúce slovo z neba, z kráľovského trónu, ako tvrdý bojovník doprostred zeme, odsúdený na záhubu.*“ (Múd 18,14) Tieto slová sa ešte pravdivejšie vzťahujú na betlehenskú udalosť, keď večné Slovo uprostred nočného ticha zostúpilo na zem, aby nás, hriechom odsúdených na záhubu, vyslobodilo z otroctva hriechu. „*Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami,*“ píše sv. Ján evanjelista. Noc je symbolom temnoty hriechu, ale aj znakom skrytosti a tichosti.

Pán rád koná v skrytosti, skrytosť je jeho štýl. Prorok Izaiáš sa v modlitbe prihovára Bohu: „*Ty si naozaj skrytý Boh, Boh Izraela, spasiteľ.*“ (Iz 45). Pán koná v skrytosti, nenápadne bez hrnotu slov, fanfár a vysvietených reklám. Prichádza uprostred noci do zabudnutej jaskyne určenej na ustajnenie domácich zvierat. Ľudová zbožnosť vložila do maštaľky aj konkrétne zvieratá. Okrem oviec aj vola a osla ako odkaz na slová proroka: „*Vól si pozná gazdu a osol jasle svojho pána; Izrael nepozná, môj ľud nepochopí.*“ (Iz 1,3) Boh „*prišiel ku svojim a vlastní ho neprijali,*“ konštatuje v prologue evanjelia sv. Ján. „*Ale tým, ktorí ho prijali dal moc stať sa Božími deťmi.*“

Drahí farníci, Pán je blízko, aby sme ho všetci mohli stretnúť a prijať ho. Zároveň je skrytý, lebo On sa nevnučuje, ale dáva sa poznať úprimne hľadajúcim. **Eucharistia** - prijímanie, je sviatosť blízkosti a skrytosti Pána. Spôsob chleba, to sú „**betlehenské jasličky**“, do ktorých sa Pán ukryl, aby nám mohol byť denne nablízku. Spoznáme ho?

Vyprosujem Vám eucharistické Vianoce a pozdravujem všetkých starokresťanským zvolaním: „**Maranatha – Prid', Pane Ježišu!**“

SVET, SLOVENSKO, DIECÉZA

PETER MARHEFKA

Zdroje: www.vaticannews.va, www.kapitula.sk,
www.katolickenoviny.sk, www.ttkbs.sk

Pápež Lev XIV. vyzval účastníkov fóra o umelej inteligencii, aby zabezpečili, že bude slúžiť ľudskej dôstojnosti, spravodlivosti a spoločnému dobru, a aby rozvoj technológií odrážal zámer Stvoriteľa. Fórum organizovala 6. - 7. novembra 2025 Pápežská Gregoriánska univerzita v Collegium Maximum v Ríme.

John Henry Newman sa stal 38. učiteľom Cirkvi. Pápež Lev XIV. ho 1. novembra 2025 na sviatok Všetkých svätých vymenoval (spolu so svätým Tomášom Akvinským) za spolupatróna tých, ktorí sa venujú výchove a vzdelávaniu. Anglický svätec získal titul za hlboké porozumenie vzťahu viery a rozumu, jeho teológiu svedomia a učenie o rozvoji cirkevnej náuky.

Sagrada Família v španielskej Barcelone sa stala najvyšším kostolom na svete po tom, ako robotníci umiestnili prvú časť kríža na vrchol jej ústrednej veže.

Svätý Otec Lev XIV. dňa 29. októbra 2025 vo Vatikáne požehnal základný kameň Kampusu Kolégia Antona Neuwirtha. Kampus vyrastie v Ivanke pri Dunaji. V prvej fáze jeho výstavby postavia budovu základnej školy Citadela spolu s infraštruktúrou. Cieľom kampusu je vytvoriť priestor pre špičkové klasické vzdelávanie pre deti, mládež a vysokoškolských študentov.

Dňa 28. októbra 2025 uplynulo päť rokov odkedy odišiel do domu Otca vo veku 67 rokov spišský biskup Štefan Sečka. Na čele našej diecézy bol od roku 2011.

Košický arcibiskup a predseda Konferencie biskupov Slovenska Bernard Bober sa 3. novembra 2025 dožil 75 rokov. Momentálne

je najdlhšie slúžiacim diecéznym biskupom na Slovensku.

Kardinál Dominik Duka, emeritný pražský arcibiskup, dominikán a politický väzeň, sa 4. novembra 2025 odobral do večnosti vo veku 82 rokov. Duka bol pochovaný v arcibiskupskej kaplnke Katedrály sv. Víta v Prahe.

Pred Katedrálou svätej Alžbety sa 8. novembra 2025 uskutočnil koncert DJ Padreho Guilherma - kňaza z Portugalska, pred ktorým sa predstavilo zoskupenie Godzone. Stretnutia mladých s košickým arcibiskupom sa zúčastnili tisíce mladých ľudí.

Na Spišskej Kapitule sa v dňoch 31. októbra až 5. novembra 2025 konali Dni svätosti. Duchovné podujatie pripomenulo, že svätosť je povolaním každého človeka. Každý deň mali návštevníci možnosť uctiť si vyše 80 relikvií svätých a blahoslavených.

Od 1. januára 2026 sa spúšťa denný audio podcast Biblia za rok. Sprístupnený bude pre každého zadarmo. Každá epizóda trvá zhruba 20 – 25 minút a pokrýje dva až tri texty zo Svätého Písma, ktoré otec Patrik Taraj prečíta (ohlási Božie slovo), vysvetlí a ukončí modlitbou. Ročný plán čítania je založený na modeli „Časovej osi Biblie“, ktorú vytvoril americký bibliista Jeff Cavins.

Biskup František Trstenský vydal exhortáciu s názvom Cor ardens (Srdce, ktoré horí). Dokument je adresovaný kňazom Spišskej diecézy. Zameriava sa na výzvy a nádeje pastorácie mládeže. Exhortácia bola publikovaná 23. novembra v Jubilejnom roku 2025, na slávnosť Krista Kráľa.

SVÄTICI – ŠÍRITELIA POKOJA

LUCIA SMOLEJOVÁ

ČO JE POKOJ?

Hebrejské slovo **šalom**, teda **pokoj**, je bežný pozdrav, ktorým sa Židia zdravia pri stretnutí. Ide o želanie, pranie pokoja. Koreň tohto slova vyjadruje celistvosť, úplnosť a v židovskom myslení sa spája s istou dokonalosťou. Pokoj nemôžeme darovať, ale môžeme ho ľudom priať a zároveň svojím životom a správaním sa oň môžeme pričiniť. Pokoj spájame s mierom, s príjemnou rodinnou atmosférou, so sviatkami, s pohodou, ktorú si môžeme vychutnávať počas dňa alebo v istých životných etapách. Spájame ho aj s Božím požehnaním. Mať pokoj znamená realizovať to, po čom túžim bez vyrušovania, bez dotieravých myšlienok, v bezpečí priateľov, rodiny, práce...

Poznáme mnoho svätcov, ktorí majú prívlastok „**svätci pokoja**“. Za takých sú považovaní: sv. František z Assisi, sv. Terézia z Lisieux, sv. Katarína Sienská, sv. Ján XXIII., sv. Martin z Tours, sv. František Saleský, sv. Mikuláš z Flüe a iní.

Svätý Charles de Foucauld

Tento svätec raz navštívil svojho bratranca François de Bondyho, ktorý bol asi dvadsaťročným mladíkom vyhľadávajúcim životnú radosť, potešenia tela, menej duše... K zásadnej zmene jeho života prišlo po stretnutí s Charlesom. On ich vzájomné strenutie opísal slovami: „Charles ustúpil do miestnosti a spolu s ním ustúpil pokoj. Lesk jeho očí a najmä ten veľmi pokorný úsmev prenikali celú jeho osobu. Vyžarovala z neho neuveriteľná radosť. Ja som okúsil ‚radosť života‘ a mohol som si robiť nádej, že nebudem musieť ani na chvíľu opustiť stôl svojich pôžitkov. Keď som však videl, že celý súčet mojich potešení neváži viac ako nepatrný gram v porovnaní s plným šťastím tohto Božieho muža, pocítil som, že vo mne vzniká zvláštny pocit. Nie závišti, ale úcty!“ (<https://www.katolickenoviny.sk/duchovna-obnova/category/duchovna-obnova/article/nech-spolu-s-nami-vstupuje-pokoj.xhtml>)

Kto bol sv. Charles de Foucauld?

Charles Eugene Vicomte de Foucauld bol potomok jednej z najbohatších šľachtických rodín vo Francúzsku. Narodil sa... Pôsobil v armáde, odkiaľ ho vyhodili, rád si užíval život a jeho radosti. Počas jednej z vojenských výprav ho očaril islam a fascinovala ho púšť. Vstúpil do rádu trapistov, žil niekoľko rokov ako pustovník pri Nazarete v Palestíne. Jeho životom sa však stali Tuarégovia. Hovorieval: „Nie som tu, aby som Tuarégov obrátil na kresťanstvo, ale aby som hľadal, ako im porozumieť. Presvedčil som sa o tom, že Boh nás všetkých prijme, keď si to zaslúžime.“ Tí si ho ctili pod menom Veľký Marabut. Putoval púšťou, rozdával lieky a potraviny. Počas útokov povstaleckých Senussov bol v roku 1916 zastrelený. V 1936 bola založená Spoločnosť „Malých bratov Ježišových“, ktorá sa hlási k jeho odkazu.

Svätý Serafim Sarovský (Serafín) mních (rodným menom Prokor Mošnin; 1759 - 1833)

Ruský mních a mystik, má titul duchovného učiteľa. Vstúpil do kláštora v Sarove a kňazskú vysviacku prijal v roku 1793. Začal žiť eremitským spôsobom života v osamelej chatrči v lese neďaleko opátstva, neskôr ho zamurovali v cele. Po 25 rokoch ešte raz vyšiel, začali za ním prichádzať hufy ľudí žiadajúci o radu alebo ďalší ho chceli nasledovať. S jeho životom spájame kontemplatívnu modlitbu, mníšsku prísnosť a tvrdú sebadisciplínu. Bol kanonizovaný ruskou pravoslávnuou cirkvou.

Svätý Sáva/Sabas (1170 - 1247)

Bol arcibiskupom pravoslávnej cirkvi. Je považovaný za jednu z najdôležitejších osobností srbskej histórie, bol šíriteľom pokoja, zmieroval rozňevaných a rozdelených kvôli svetскеj moci, vnášal pokoj medzi národy Balkánu.

Narodil sa ako princ Rastko Nemanja a keď mal 17 rokov, odišiel na horu Athos na polostrove Chalkidiki, kde boli kláštory gréckych pravoslávnych mníchov a vstúpil do jedného z nich. Vďaka nemu sa stala srbská cirkev nezávislá na carihradskom patriarchovi. Návštevou Uhorska vraj predišiel vojne. Navštívil Svätú zem, no počas spiaťtočnej cesty zomrel.

bl. Alojz Liguda (1898 Poľsko - 1942 Dachau, Nemecko)

Pochádzal z veriacej rodiny, vychovávaný bol v kresťanskej atmosfére a v škole vynikal šikovnosťou a bystrosťou. Ako 15-ročný sa stal verbistom, počas 1. svetovej vojny bojoval na francúzskom fronte a po jej skončení pokračoval v štúdiu pri Viedni (Mödling). Za kňaza bol vysvätený v roku 1927.

Jeho úvahy, v ktorých sa odzrkadľuje osobnosť tohto muža nadväzujú na slová Pána Ježiša: „Vyšiel som od Otca a prišiel som na svet.“ P. Liguda píše: „Treba, aby som si jeho slová pripomínal a sa nimi posilňoval. Zachovajú ma v čase smútku a zachránia ma pred zúfalstvom, keď prídu neúspechy a pokorenia. Môžu so mnou podlo zaobchádzať, ale nemôžu ma urobiť podliakom. Revolúcie môžu zničiť všetky moje diplomy a tituly – to, že som Božím synom, nikto mi nevytrhne. Hoci by som hnil vo väzeniach, hoci by som mrzol na Solovkách, vždy budem opakovať to prekrásne Exivi a Patre – vyšiel som od Otca, vždy bude Boh mojim Otcom.“ Potom sa v koncentrákoch z takého postoja rodil jeho optimizmus, radosť, vytrvalosť, nádej, lebo sa vždy cítil byť dieťaťom Božím, aj v najhorších situáciách.“ <https://www.zivotopisysvatych.sk/alozj-liguda/>

Počas 2.svetovej vojny dodával ľudom nádej, šíril pokoj. Kňaz Malak v knižke Farári v táboroch píše: „Príjma nás kňaz, rektor Liguda. Jeho mohutná postava v talári krúži statočne, odvážne a so sebaistotou medzi esakmi. To dodáva nádej. V nasledujúcich dňoch a týždňoch dodával všetkým nádej svojou veľkou dobroprajnosťou a jemu vlastnou veselosťou.“

Radi sme ho videli, lebo hovoril ako prorok, rozohrieval ako slnko, cez sálu šiel ako anjel pokoja, s dobrým slovom na ústach. Počítalo sa s tým, že kňazi budú prepustení na slobodu. A tu zrazu, 11. novembra prišiel autobus a pätnásť kňazov s dvoma klerikmi z vloclavskej diecézy odviezli. „Intervencia pátra Ligudu nepomohla. Odvlečených zastrelili v lese na vojenskom cvičisku v Grupe. Skľúčených kňazov a spolubratov vedel páter Liguda potešiť a vliať im novú nádej. Bol si však vedomý nebezpečnej situácie, ktorú znázorňoval obrázok poslaný na Božie narodenie rodine: vpredu ide Kristus, nesúc kríž, a za ním kráčajú kňazi – všetci s krížmi.“ <https://www.zivotopisysvatych.sk/alozj-liguda/>

Napokon zomrel mučeníckou smrťou v tábore Dachau. Keďže vyhlásil, že je Poliak a chce v Poľsku zostať pôsobiť, Gestapo skonštatovalo, že „ako príslušník poľskej inteligencie musí byť počas trvania vojny izolovaný od spoločnosti.“ <https://www.zivotopisysvatych.sk/alozj-liguda/>

Týchto niekoľko medailónov zo života svätých nás môže inšpirovať byť šíriteľmi pokoja a radosti aj v náročnejších situáciách. Pokoj vám, povedal Ježiš učeníkom, inšpirujme sa a nechajme sa ním osloviť!

Svätý Oscar Romero (1917 - 1980)

Óscar Arnulfo Romero y Galdámez bol vysvätený za kňaza 4. apríla 1942 v Ríme, pôsobil v San Salvadore. Dostával sa do konfliktu s kňazmi pod-

porujúcimi ľavicové ideológie. V roku 1977 sa stal arcibiskupom San Salvadora. Počas tejto doby si uvedomil nespravodlivosť vládnucej triedy voči chudobným a stal sa ich hlasným obhajcom. Bol zavraždený 24. marca 1980 počas slúženia omše v kaplnke nemocnice La Divina Providencia v San Salvadore vládou podporovanou skupinou. Jeho smrť bola považovaná za mučenie. „V deň atentátu strávil arcibiskup Romero dopoludnie s Fernandom Sáenzom na duchovnej obnove, organizovanej kňazmi z Opus Dei. Španielsky kňaz potom šiel s Romerom do kostola, kde mal slúžiť svätú omšu. Sáenz spomína: „Zabili ho počas obetovania chleba a vína. Bolo to ako nejaké úžasné vonkajšie znamenie, že obetoval svoj vlastný život za svoj národ, za chudobných, za spravodlivosť, za mier.“ <https://opusdei.org/sk-sk/article/oscar-romero-a-svjosemaria/>

Dňa 14. októbra 2018 ho svätorečil pápež František.

Zdroje:

<https://www.katolickenoviny.sk/duhovna-obnova/category/duhovna-obnova/article/nech-spolu-s-nami-vstupuje-pokoj.xhtml>

<https://www.zivotopisysvatych.sk/karol-de-foucauld/>

<https://www.zivotopisysvatych.sk/serafim-sarovsky/>

<https://www.zivotopisysvatych.sk/sabas/>

<http://www.pravoslavie.eu/pravoslavia-pravoslani-svati/svaty-sava-srbsky/>

<https://catholica.cz/?id=6293>

MODLITBA O POKOJ

Pane, urob ma nástrojom svojho pokoja. Daj, aby som vnášal lásku, kde panuje nenávisť,

odpustenie, kde sa množia urážky, jednotu, kde vládne nesvornosť.

Daj, aby som prinášal pravdu tým, ktorí blúdia, vieru tým, ktorí pochybujú, nádej tým, ktorí si zúfajú, svetlo tým, ktorí tápu v tmách, radosť tým, ktorí smútia.

Pane, daj, aby som sa snažil skôr potešovať iných, než aby mňa potešovali, skôr chápať iných, než aby mňa chápali, skôr milovať iných, než aby mňa milovali.

Pretože len keď dávame, nadobúdame, len keď zabúdame na seba, nachádzame seba samých,

len keď odpúšťame, dostáva sa nám odpustenia, len keď odumierame sebe, povstávame k večnému životu. Amen.

<https://www.zivotopisysvatych.sk/alozj-liguda/>

<https://opusdei.org/sk-sk/article/oscar-romero-a-svjosemaria/>

<https://www.svatecna.sk/2025/03/svaty-oscar-romero-2/>

<https://sestrysvkriza.sk/modlitby/4042/urob-ma-nastrojom-svojho-pokoja/>

UZATVORENIE JUBILEJNÉHO ROKA 2025

LUCIA SMOLEJOVÁ

Veľké očakávania spojené s Jubilejným rokom 2025 sa premenili na radosť z udalostí, ktoré sme mali možnosť zažiť. Vzájomné odpustenie, púte, modlitby, návštevy jubilejných chrámov a získané odpustky. Precítili sme, že sme „pútnici nádeje“ a načerpali veľa milostí do všedných dní.

Dňa **28. decembra 2025** sa končí **Jubilejný rok 2025** v partikulárnych cirkvách (pričom v ten istý deň sa uzavrujú Sväté brány Lateránskej baziliky a Baziliky Santa Maria Maggiore aj Baziliky sv. Pavla za hradba-

mi) a dňa 6. januára 2026, na sviatok Zjavenia Pána, bude zatvorená jubilejná Svätá brána v Bazilike sv. Petra. Tak sa uzavrie **27. riadne JUBILEUM s mottom “Pútnici nádeje”**. Bohu vďaka za všetky obsiahnuté milosti!

Zdroje:

<https://www.jubileum2025.sk/stranka/bula>

<https://www.tkkbs.sk/view.php?cisloc-lanku=20241213054>

SPAĽUJE MA HORLIVOSŤ ZA TVOJ DOM

JOZEF HANULA - MALIAR, KTORÝ OBLIEKOL SVÄTÝCH DO SLOVENSKEHO KROJA

Nedávno som sa ocitla v kostolíku v neďalekých Vyšných Repašoch. Zaujali ma nástenné maľby. Keď v kostole rozsvietili, jasne som rozpoznala podpis Jozefa Hanulu (1863 - 1944), umelca, ktorý dokázal prepojiť vieru, slovenský ľud a krásu Božieho domu.

Hoci sa narodil v Liptovských Sliachoch, dvadsaťšesť rokov žil a pôsobil v Spišskej Novej Vsi – tu učil na meštianskej škole, spolupracoval s prvými slovenskými novinami na Spiši a vytvoril aj známu nástennú maľbu Tatier v Redute. Jeho srdce však patrilo najmä obyčajným ľuďom a sakrálnemu umeniu.

Maliar kostolov a „svätých z podtatranských lúk“

Hanula bol školený portrétista, študoval v Budapešti a v Mníchove, no po návrate domov sa rozhodol pre cestu, ktorá nebola ani ľahká, ani slávna: začal maľovať kostoly. Bolo to živobytie pre neho a jeho veľkú rodinu – no zároveň služba Cirkvi a národu.

V rokoch 1896 – 1941 vymaľoval desiatky chrámov – najmä v Liptove a na Spiši. Vytváral oltárne obrazy, fresky na klenbách, výjavy zo života Krista,

Panny Márie a svätých. Vtedajšia doba bola národnostne zložitá, no on si našiel svoj tichý spôsob, ako povedať: „Aj my, Slováci, máme v Cirkvi svoje miesto.“

Jeho svätí a svätice sú často oblečení v slovenskom kroji, pripomínajú ženy, mužov a deti z našich dedín. Teológ Michal Turčan to v roku 1938 vystihol krásnymi slovami:

„Jeho svätí v slovenských kostoloch, to sú bytosti z podtatranských lúk a polí, jeho madony, to sú slovenské matky, jeho anjeli, to sú úsmevy šťastných slovenských detí.“

Fresky, ktoré hovoria naším jazykom

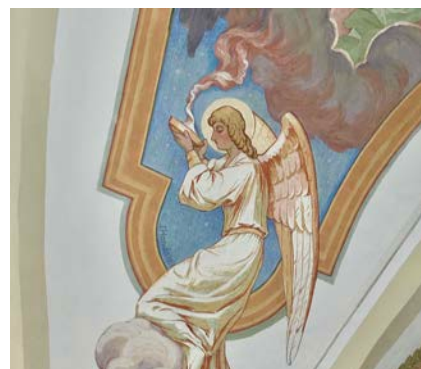
Hanula často do svojich malieb nenápadne vkladal aj slovenské národné motívy – napríklad trikolóru v podobe stužky či vetvičiek. Pre neho to nebola len ozdoba, ale vyznanie: láska k vlastnému národu a rodnej krajine, kde sa dá žiť aj skrze umenie a vieru.

Umenie, ktoré dvíha k Bohu

Aj keď odborníci hovoria, že jeho sakrálna tvorba je miestami nerovnomerná, jedno sa nedá poprieť: ľudia si ju obľúbili. Pre veriacich neboli jeho

MÁRIA HOLLAAROVÁ

Foto: Mária Hollaarová

Freska z Vyšných Repáš.

Foto: Mária Hollaarová

svätí vzdialenými postavami, ale „jednými z nás“ – roľníkmi, mamami, starcami i deťmi, ktoré akoby práve vyšli z kostolnej lavice.

Jeho sakrálna tvorba bola sústredená najmä v okolí Spišskej Novej Vsi – v obciach Harichovce, Chrasť nad Hornádom, Markušovce, Vyšné Repaše, Valaská Dubová, Lúčky, Liptovská Teplá, Černová, Sliache či Hubová.

Jozef Hanula zomrel v roku 1944 v Spišskej Novej Vsi a je pochovaný na miestnom cintoríne. Jeho dielo však žije ďalej v mnohých chrámoch. Keď teda najbližšie vstúpime do kostola a pozrieme sa na fresky, oltárne obrazy či svätcov v slovenskom kroji, môžeme si v duchu spomenúť na tohto tichého majstra, ktorý chcel – ako sám písal – „dvíhať duše citlivých pozorovateľov k Bohu a láske k národu.“

Zdroje: Kormošová R. - Priesolová H. 2013, Jozef Hanula

Deň talianskej kultúry

Diecézne kolo Piráti krásy Mária Piďíková, Martin Kokoruďa s pani uč. Petrou Hurajovou

Zážitkové vyučovanie - Liptovský Mikuláš

Vzdelávanie našich učiteľov počas jesenných prázdnin

SVÄTÝ DEMETER - MUČENÍK VIERY

MÁRIA HOLLAAROVÁ

Farnosť **Spíšská Nová Ves** a **Divadlo teatrálnej skratky (DTS)** Vás srdečne pozývajú na nové divadelné predstavenie **Svätý Demeter – mučeník viery**, ktoré uvidíme v **sobotu 4. januára 2026 v kine Mier**. Predstavenie bude odohrané o **15.00 h** a o **17.00 h**. Vstupné je **dobrovoľné**.

Tento pôsobivý dramatický príbeh o odvahe, vernosti a sile viery vznikol pod autorským a režijným vedením **Petra Karpinského**, ktorý už mnoho rokov formuje divadelné projekty v našej farnosti i meste.

Na javisku sa predstavia herci **Divadla teatrálnej skratky**, ktorí opäť prinášajú svoj talent, energiu a odhodlanie priblížiť duchovné hodnoty cez umelecký zážitok. Príďte povzbudiť našich ochotníkov, prežiť silný príbeh viery a začať nový rok s posolstvom, ktoré nesie svetlo aj do dní skúšky.

SLOBODNÝ KATOLÍK A MODLITBA V ŽIVOTE SLOBODNÉHO ČLOVEKA

VIERA KUBOVČÍKOVÁ

Dňa **21. 12. 2025 (nedeľa)** o **16.00 h** budú mať ľudia žijúci v slobodnom (single) stave (bez obmedzenia veku) možnosť opäť sa stretnúť v pastoračnej miestnosti na fare a zamyslieť sa nad ďalšou témou: **Modlitba v živote slobodného človeka**. Obsahom stretnutia bude zamyslenie, modlitba za slobodných ľudí a neformálne rozhovory obohatené malým pohostením. Príďte sa povzbudiť a potešiť.

ERKO PLES

RÚT KOVALČÍKOVÁ

Pozývame rodiny našej farnosti na **eRko ples**. Ples sa uskutoční **10. januára 2026 o 17.00 h v Kultúrnom dome na Tepličke**. Vstupné: 20,- eur dieťa, 25,- eur dospelý. Kontakt: erkosnv2023@gmail.com, mobil 0907 414 112.

DOBRÁ NOVINA

MARGARÉTKA CVENGRŠOVÁ

Dobrá novina je celoslovenská kolednícka akcia, ktorú organizuje eRko a každý rok pomáha vybranej krajine v núdzi. Tento rok je zbierka pre Etiópiu. Mottom tohtoročnej Dobrej noviny je: "Od srdca k srdcu", preto sa môžeme zapojiť aj my a prispieť na pomoc. Koledovať sa v našej farnosti bude 26. decembra 2025. Prihlásiť sa môžete do 20. decembra 2025 v kostoloch vypísaním a vhođením lístka do pripravenej krabičky alebo na formulári cez QR kód.

HOVORIŤ JAZYKOM LÁSKY

VIERA KUBOVČÍKOVÁ

Foto: Archív autora

Náš bývalý farský kaplán, usmiaty, pokorný, láskavý - Mgr. Mário Brezňan. O jeho životnej ceste ku kňazstvu i povolání slúžiť ako kňaz v Komunitě Rodina Boha Otca hovorí s bázňou jemu vlastnou. Nám ostáva žasnúť a ďakovať Bohu za jeho "áno" Božiemu pozvaniu...

Mohli by ste sa nám predstaviť?

Ako už asi mnohí viete, volám sa Mário Brezňan a pochádzam z obce Liptovské Sliače. Mám 36 rokov a svoje detstvo som strávil v tejto dedine, ktorá mi prirástla k srdcu. Mám jednu staršiu sestru, švagra, synovca, neter a maminu. Po ukončení základnej školy som študoval ako stolár a krátky čas som v tomto odbore aj pracoval. Jednu sezónu som si vyskúšal prácu záhradníka a následne som pracoval ako asistent starostu v našej obci.

Aká bola Vaša cesta ku kňazstvu?

Osobne si myslím, že všetko, čo nás v živote stretne, nás akýmsi spôsobom ovplyvňuje a pretvára. Už ako malý chlapec som trávil čas pri oltári ako miništrant. Mnohým veciam som síce nerozumel, no aj tak som tam rád prichádzal. Pán si akosi vždy našiel spôsob ako ma tam pritiahnúť.

Niekedy bola motiváciou partia pri miništrovaní, inokedy dievčatá (niežeby u nás miništrovali, ale od oltára vidíte dobre do celého kostola) 😊. Neskôr to bol spevokol a spoločenstvo. Zároveň som mal v sebe vždy pocit, že v kostole je v skutočnosti niečo viac, ako človek dokáže vidieť ľudskými očami. Neskôr, po pár duchovných obnovách som zistil, že Pán je niekto blízky a veľmi osobný. Vedel som, že pri ňom je radosť a pokoj, ktorú mi tento svet nevie ponúknuť.

Spolu s priateľmi sme chceli žiť túto skúsenosť dennodenne, a tak sme sa stretávali ako spoločenstvo. Bol to pre mňa vzácný čas, v ktorom som mal priestor rásť v službe iným a byť si navzájom vo všetkých situáciách opo-

rou. Veľmi ma ovplyvnili ľudia, ktorí mi v živote verili aj napriek mojej neskúsenosti.

Ocino mi zomrel, keď som mal 10 rokov, a mamina mi v skorom veku veľmi dôverovala. Oprava domu a všetky praktické veci boli na mojich pleciach.

Veľkú oporu som mal aj v našom kňazovi, pri ktorom som našiel pochopenie a mohol som viesť spoločenstvo mladých ľudí, a tak byť aktívny v našej farnosti.

Neskôr do mňa vložil veľkú dôveru starosta, keď chcel, aby som bol jeho pravou rukou a oporou. Vďaka tejto dôvere som sa nebál učiť nové veci, aj keď ma často veľmi prevyšovali.

V tomto období som zároveň pocítil aj volanie stať sa kňazom. Živo si pamätám, ako veľmi ma prekvapilo, že Boh takto o mne zmýšľal. V období puberty som si tiež prešiel istou rebéliou, a tak som chcel vyskúšať to, čo mi ponúka tento svet. Hral som na obe strany a chcel som byť aj veriaci a zároveň neodporovať hriechu. Neskôr som však zistil, že žijem v klamstve a v pretváraní a to človeka vnútorne ubíja.

Božie volanie bolo ale silnejšie a ja som sa rozhodol ísť len jednou cestou. Pochopil som, že úlohou človeka tu na zemi je vyplniť Božiu vôľu a tak prísť na miesto, ktoré Pán pre nás pripravil. Božia vôľa nás nechce spútať, ale oslobodiť. Videl som, že vo mne rastie vnútorná radosť a že ju môžem priniesť aj iným. Keď som sa zamýšľal nad mojím povolaním stať sa kňazom, chcel som mať v sebe vnútornú istotu. Predstavil som si, že o pár rokov budem kňaz a že prídu aj nejaké krízy. Čo urobím

potom? Spomeniem si na tie babky, čo mi pri miništrovaní hovorili, že by bol zo mňa dobrý kňaz? Veď už v tom čase asi ani nebudú žiť... To by bolo málo na to, aby som obstál v skúškach, a tak som povedal Pánovi: stanem sa kňazom, ale potrebujem tvoje potvrdenie, aby som mal istotu, že si to TY praješ.

V tom čase som stretol jedného človeka, ktorý ma poznal asi len päť minút a zrazu sa ma opýtal, či nechcem byť kňazom. Prekvapilo ma to, lebo nik o tom nevedel a ani som to nikomu nenaznačil. Následne som išiel do Medžugoria na púť so štyrmi dievčatami. Išiel som sa upevniť v mojom rozhodnutí. 😊 V istom momente k nám prišla jedna žena z Kanady a opýtala sa ma, či som kňaz. Odpovedal som, že nie som. Ale ona sa pýtala ďalej: „A chcete sa ním stať?“ Vtedy som jej musel prezradiť moje tajomstvo. Následne mi dala malý obrázok a povedala: „Budem sa za vás modliť“. Keď som sa vrátil z Medžugoria, v jeden večer som na ulici stretol opitého chlapa. Akosi sme sa dali do reči a po pár minútach mi položil ruku na plece, pozrel sa mi do očí a povedal: „Ty musíš byť kňaz“. Boh dokáže hovoriť kdekoľvek a cez kohokoľvek. Vedel som, že už nepotrebujem žiadne iné potvrdenie a že je to cesta, ktorú Pán pre mňa pripravil.

Kde ste ako kňaz doteraz pôsobili?

Svoju kňazskú službu som začal v meste Poprad. Bola to istá výzva, lebo ako čerstvo vysvätený kňaz som začínal vo vtedy najväčšej farnosti našej diecézy. Strávil som tam štyri roky, na ktoré s radosťou spomínam. Pamätám si na ten pocit, keď som sa lúčil z far-

nostou a pri pohľade do kostola som nevidel len cudzích ľudí, ako to bolo na začiatku, ale videl som priateľov a konkrétne ľudské životy. Videl som ich starosti, ale aj radosti života. Manželov, ktorých som zosobášil a deti, ktoré som pokrstil. Na konci ma prišla pozdraviť jedna mamička s dieťaťom a povedala mi: „Pamätáte si, keď som bola pri Vás a hovorila som Vám, že idem na potrat?“ Veľmi živo som si to pamätal. „Ďakujem Vám za Vaše slová a modlitbu. Urobila by som vtedy najväčšiu chybu svojho života. Tu, v kočičku je to dieťaťko“. Žasol som nad tým, aký je Pán dobrý. Za relatívne krátky čas som videl, čo všetko sa udialo a bolo to pre mňa vzácné.

Následne som dostal dekrét do Spišskej Novej Vsi. Pár ľudí som už od vás poznal a vedel som, že aj tu nájdem množstvo dobrých ľudí, s ktorými budeme tvoriť farskú rodinu a nemýlil som sa, ba dokonca to prevýšilo moje očakávania. Dva roky v tejto farnosti boli tiež pre mňa veľmi vzácné a intenzívne. Som Bohu úprimne vďačný za tento čas a za všetko, čo sa nám spoločnými silami podarilo. Ak mi bude pamäť dobre slúžiť, vždy budem s radosťou spomínať na tento čas plný krásnych priateľstiev 😊. Po dvoch rokoch som zmenil pôsobenie a odišiel som do komunity, ktorá sa volá Rodina Boha Otca.

Aká bola Vaša cesta do komunity Rodina Boha Otca?

Toto povolanie som cítil už po druhom roku môjho pôsobenia vo farnosti Poprad. V tom čase sme u nás s touto komunitou zorganizovali duchovné cvičenia. Pamätám si, aké to bolo pre mňa vnútorne silné. Čosi sa v mojom vnútri odohrávalo. Najskôr som tomu celkom nerozumel, ale vedel som, že je to veľmi podobné, ako keď som cítil volanie stať sa kňazom. Na ďalší deň

som pochopil, že Pán ma volá vstúpiť do tejto komunity. Sám som bol z toho veľmi prekvapený. Mám veľmi rád Slovensko a ešte viac našu diecézu. Neváhal som však a dal som mu v ten večer moje „áno“ pre Jeho plán. Vedel som, že On vie, čo je pre mňa najlepšie, aj keď to bola pre mňa asi najväčšia životná výzva. Nevedel som vôbec hovoriť po nemecky a vedel som, že zanechávam kus niečoho, čo bolo silne zakorenené v mojom srdci. Kým ma naša diecéza uvoľnila a otvorili sa všetky potrebné dvere, prešli štyri ro-

Kňaz Mário Brezňan s africkými deťmi. Foto: osobný archív

ky. Bol to čas, kedy zvyčajne eufória a prvotné nadšenie opadne a ostane len rozhodnutie viery. Myslím si, že v tom všetkom malo aj toto svoje dôležité miesto. Ak by ste sa ma v čase môjho odchodu zo Slovenska opýtali, čo mi v živote chýba, tak veľmi ťažko by sa mi hľadala odpoveď na túto otázku. Úprimne som bol vďaka Bohu veľmi vnútorne spokojný. Niekedy sa to však v našom živote tak deje, že aj napriek našej spokojnosti nás Boh volá do niečoho nového, aby nám ukázal to, čo sme doteraz nevideli a čomu sme nerozumeli, aby nám otvoril nové dvere a mohli sme stať na mieste, kde nás On chce mať. Už ako malý chlapec som cítil, že Boh Otec je veľmi hmatateľný v mojom živote. Cítil som jeho veľkú starostlivosť, napriek všetkým ťažkostiam. Keď som videl, ako komunita žije svoju spiritualitu a prináša ju ľuďom ďalej, pochopil som, že Pán má väčší plán ako si ja myslím. Jeho volanie nie je náhodné a chce ma viesť aj naďalej.

Ako vyzerá Vaše pôsobenie v komunite Rodina Boha Otca?

V komunite sa venujeme modlitbe, práci a misiám. Každý deň trávim čas pred Eucharistickým Pánom a prihovárame sa za potreby ľudstva. Svätá omša a adorácia je jedným z našich pilierov, na ktorom komunita stojí. V našej spiritualite je zároveň dôležité stať pred nebeským Otcem aj v zastúpení iných. Podobne ako to robil Abrahám, Mojžiš či iní svätí. Z hĺbky svojho srdca volali: „Pane, zachráň svoj ľud, daruj nám milosť obrátenia. Nauč nás žiť

v Tvojej prítomnosti!“ Osobne zažívame, že v starostlivosti a príhovoroch o dobro iných sa nebeský Otec sám stará aj o naše potreby. Veľa by som mohol o Jeho starostlivosti svedčiť.

Máme zároveň aj veľkú úctu ku svätým, ktorí sú našimi priateľmi. Osobne si myslím, že túžba po

svätosti je hlboko zakorenená v každom človeku. Takto nás Otec stvoril. Svet, naše slabosti a diabol sa nám snažia túto túžbu ukradnúť a povedať, že je to síce pekné, ale pre teba konkrétne nemožné. Na tejto ceste ku svätosti sú nám veľkou pomocou práve svätí. Mnohí nemali dobrý začiatok, ale všetci mali dobrý koniec a to je rozhodujúce. Naučili sa nechať pôsobiť Božiu milosť v ich živote a zriekli sa svojho ega, aby mohol byť Pán skrze nich veľký. Denne ich vzývame a cítime silu ich príhovoru.

Panna Mária, Kráľovná svätých je zároveň našou mamou, ktorá má u nás vzácné miesto. V Medžugorí Mária skrze posolstvá nehovorí nič nové, čo by už Cirkev nepovedala, ale predsa je to pre nás živý hlas našej milujúcej mamy, ktorého je naša generácia nie náhodne súčasťou. Snažíme sa v našej dobe brať jej slová vážne a nechať sa ňou viesť. Mária vždy ukazovala na Ježiša a učí nás žiť konkrétne našu vie-

Pokračovanie na str. 17

NOVINKY ZO SPOJENEJ ŠKOLY

MARKUŠOVSKÁ CESTA 8, SP. NOVÁ VES

MONIKA DOBROVSKÁ

Foto: Archív školy

Školský rok je už v plnom prúde a nás teší, že do inventára školy pribudla koncom septembra nová moderná **interaktívna tabuľa s posuvným systémom**, ktorá zabezpečí rovnaké šance pri vzdelávaní všetkým žiakom. Čiastočnú úhradu výdavkov pokryl získaný grant z Nadačného fondu belgickej firmy Bekaert SWS, Energy & Infrastructure EMEA. Do projektu nás odporučil pán Ing. Miloš Jochman, ktorý je nielen zamestnancom spomínanej firmy, ale aj rodičom žiakov našej školy. A o tom, že spolupráca školy a rodiny je veľmi dobrá, svedčí aj fakt, že naši rodičia úspešne pomáhajú pri aktivitách, ktoré pripravujeme.

V októbri 2025 sme brány našej školy otvorili pre starých rodičov, ktorí prišli svojim vnúčikom prečítať

tať príbehy a rozprávky. Porozprávali im aj o svojom živote. Zapojili sme sa aj do výzvy **Dobročiny**, v ktorej deti darovali svoj čas starým rodičom. Malí škôlkári si pre nich pripravili krásny program v telocvični školy.

Dňa 28. októbra 2025 sa konal **Sanctyples**, teda ples svätcov. Rodičia svojim ratolestiam prichystali nádherné kostýmy známych i menej známych svätých a preto sme sa všetci cítili ako v nebi. Jednotlivé triedy prvého stupňa predstavili ostatným spolužiakom vybraných svätcov, medzi ktorými nechýbal sv. Peter, Cyril a Metod, Matka Tereza, Carlo Acutis, bl. Imelda a iní. Po dobrej zábave a súťaži si každá trieda vybrala svojho patróna a pochutnala si na mafi-

nách, ktoré pripravili šikovné mamičky.

Cesta do neba tam vedie cez službu iným, preto sme sa aj tento rok zapojili do výzvy **Štedrý advent a Koľko lásky sa zmestí do škatule od topánok**. Pre obyvateľov Doma dôchodcov v Spišskej Novej Vsi sme pripravili darčeky, ktoré ich potešia v čase vianočných sviatkov a podporili sme aj rodiny v núdzi.

A k nastávajúcim vianočným sviatkom všetkým čitateľom želáme: **Nech sú požehnané, milostiplné a nech vo Vašich srdciach zavládne Kristov pokoj.**

Sanctyples

Malí svätci na Sanctyplese

Radosť detí na Sanctyplese

Vystúpenie MŠ pre starých rodičov

NOVINKY Z CIRKEVNÉHO GYMNÁZIA ŠTEFANA MIŠÍKA

Začiatok školského roka 2025/2026 priniesol na Cirkevné gymnázium Štefana Mišíka množstvo krásnych udalostí, služieb, duchovných zážitkov i úspechov. Ako je pre našu školu typické, spájali v sebe službu, vzdelávanie, tvorivosť aj radosť zo spoločného života. Prinášame vám prehľad toho najdôležitejšieho, čo sa od septembra odohralo.

Prvou septembrovou aktivitou bola tradičná účasť v dobročinnnej zbierke **Biela pastelka**, ktorá podporuje Úniu nevidiacich a slabozrakých Slovenska.

Naše šikovné prváčky: Natálka, Zuzka, Lenka a Evka pomáhali v uliciach nášho mesta a svojím odhodlaním prispeli k zlepšeniu života tých, ktorí to najviac potrebujú. Ich služba bola krásnym svedectvom solidarity a lásky k blížnemu.

Aj v tomto školskom roku sa žiaci veľmi aktívne zapojili do **zbierky školských potrieb** pre deti zo znevýhodnených rodín. Pastelky, zošity, kufričky či peračníky putovali tým, ktorí to potrebujú najviac. Vďaka študentom a pedagógom sa podarilo vyzbierať množstvo praktickej pomoci.

Jeden z najkrajších jesenných dní patril Taliansku. V rámci **Európskeho dňa jazykov** ráno začalo premietaním filmu *Se Dio vuole*, po ktorom triedy premenili svoje priestory na talianske reštaurácie a kaviarne. Pripravili typické talianske jedlá, ktoré hodnotila odborná učiteľská porota. Nechýbala prednáška o spisovateľovi Italovi Calvinovi, ako ani návšteva hostky Rosangely Libertini, ktorá žiakom priblížila svet talianskeho dizajnu. Celou školou sa niesla talianska hudba a atmosféra radosti.

Zážitkové vyučovanie – dva dni plné objavovania

Žiaci pracovali v skupinách, absolvovali workshop v Galérii P. M. Bohúňa v Liptovskom Mikuláši a spoznali prírodu i históriu v Slovenskom múzeu ochrany prírody a jaskyniarstva. Netradičné vyučovanie bolo plné poznania a krásnych momentov.

Druhý deň patril bádateľským aktivitám vo Východoslovenskom múzeu v Košiciach, návšteve Noci výskumníkov či prehliadke Dómu sv. Alžbety. Tretiaci a maturanti spoznali aj priestory bývalej vyšetrovacej väznice ŠtB, čo na nich hlboko zapôsobilo. Oba dni boli bohaté na skúsenosti, ktoré sa nedajú získať iba v lavici.

Slávnostná atmosféra vládla na radnici v Košiciach, kde si naši žiaci prevzali certifikáty programu **Duke of Edinburgh's Award**. Striebornú úroveň získala Martina Zekuciová, medzi bronzovými ocenili Emmu Dzurillovú, Máriu Hvizdošovú, Vanesu Vrončovú, Bernadetu Staňovú, Veroniku Zimmerlingovú, Kristínu Tkáčovú, Timoteja Berka a ďalších úspešných doľakov. Všetkým patrí obrovská gratulácia!

Naši žiaci: Linda Tabáková, Kristína Tkáčová, Andreas Gradžilo a Michal Schlosser sa 1. októbra 2025 zúčastnili celoslovenskej súťaže **ŠTRBARACE 2025**. Zo 74 škôl obsadili krásne **28. miesto**, čo bol najlepší výsledok v rámci okresu. Ďakujeme za reprezentáciu školy aj mesta.

Koncom septembra 2025 absolvovali maturanti **duchovnú obnovu** v penzióne Caritas v Dolnom Smokovci pod vedením pána kaplána Petra Hovanca. Popri modlitbe, adorácii a svätých omšiach nechýbala ani turistika na symbolické krížovej ceste. Bol to čas stíšenia, povzbu-

denia a prípravy na náročný maturitný rok.

V rámci medzinárodných **Erasmus+ Days** sa pedagógovia a študenti podelili o svoje skúsenosti z pobytov v zahraničí. Prezentácie, videá a príbehy ukázali, ako mobilita mení hodnoty, obohacuje obzory a často určuje smerovanie budúcnosti.

Naša tretiačka **Majka Pidíková** bola ocenená primátorom mesta za šírenie dobrého mena školy aj regiónu. Získala krásne 3. miesto v celoslovenskom kole súťaže Škultétyho rečňovanky. V úspechu pokračovala aj v súťaži **Piráti krásy**, kde Majka vyhrala v prednese poézie 1. miesto a za vlastnú tvorbu získala 2. miesto. Náš druhák Martin Kokoruďa obsadil 3. miesto v prednese prózy.

V októbri maturanti oslávili svoju **stužkovú slávnosť**. Začali ďakovnou sv. omšou, kde im boli posvätené zelené stužky a potom už nasledoval večer plný tanca, smiechu, dojatia i spomienok. Pripnutím zelených stužiek symbolicky vstúpili do dospelosti.

Počas jesenných prázdnin sa učitelia zúčastnili viacerých školení a **vzdelávaní v rámci Erasmus+**. Témami boli práca so žiakmi so zrakovým postihnutím, 3D tlač či moderné prístupy k vyučovaniu. Nechýbalo ani celodenné vzdelávanie so známym autorom projektu *Škola liného učiteľa* – Robertom Čapkom.

Školu navštívil historik a publicista z Ústavu pamäti národa **František Neupauer** spolu s hercom **Matejom Marušinom**, predstaviteľom Silvestra Krčméryho v hre *Nepolepšený svätec*. Stretnutie bolo silným pripomenutím hodnôt odvahy, viery a slobody počas obdobia komunizmu.

Pokračovanie na str. 21

Farská púť na Mariánsku horu.
Foto: Peter Dobrovský

Adorácia. Foto: Peter Dobrovský

Hospodárska rada farnosti zvolená 9. novembra 2025.

Požehnanie s Eucharistiou.
Foto: Peter Dobrovský

Predaj adventných kalendárov. Foto: Júlia Domiková

Sr. Stellamaris. Foto: archív kongregácie

Sr. Stellamaris. Foto: archív kongregácie

Sr. Mária. Foto: archív kongregácie

Sr. Patrícia. Foto: archív kongregácie

Sr. Stella - druhá zľava. Foto: archív kongregácie

FARSKÁ PŮT DO LEVOČE

Tradične v októbri putuje naša farnosť do Baziliky Navštívenia Panny Márie na Mariánskej hore v Levoči. V tomto jubilejnom roku sme putovali 19. októbra 2025. Spoločný program začal modlitbou sv. ruženca a pokračoval slávnostnou sv. omšou. Otec farnosti vdp. Ján Záhradník nás v homílii povzbudil slovami, v ktorých sa upriamil na pútnický Žalm 121: „Svoj zrak upieram na vrchy, príde mi odtiaľ pomoc? Pomoc mi príde od Pána, ktorý stvoril nebo i zem.“ Pripomenul, že svoju dôveru máme vkladať do Pánových rúk a rovnako ako je dôležitá naša modlitba, dôležití sú aj naši blížni, ktorí nás podpierajú v ťažkostiach rovnako ako Mojžišove ruky podopierali Áron a Hur počas bojov Jozueho s Amalekom. Všetci sme pútnikmi nádeje, nebojme sa žiť túto nádej každý deň.

Monika Dobrovská

VIGÍLIA SVIATKU VŠETKÝCH SVÄTÝCH

Dňa 1. novembra v Cirkvi slávime sviatok Všetkých svätých a v predvečer tohto sviatku sa v našom farskom kostole konala slávnostná **vigília**. Začala sprievodom, v ktorom boli okrem kňazov a miništrantov aj veriaci, ktorí prinášali **relikvie** 25 svätcov. Aj takouto formou sme si mohli viac uvedomiť univerzálnosť Cirkvi. Svätí sú tí, ktorí nás už predišli do nebeskej slávy a ukazujú nám, že život s Bohom má zmysel. Sú tu, aby nám pomáhali na našej ceste k svätosti. „Oprali si rúcha a zbielili si ich v Baránkovej krvi.“ (Zjv 7, 14) K svätosti je povolaný každý z nás, nebojme sa utiekať o pomoc k týmto našim veľkým orodovníkom.

Monika Dobrovská

FARSKÁ PASTORAČNÁ RADA

Dňa 13. novembra 2025 sa v pastoračnej miestnosti na fare konalo stretnutie pastoračnej rady farnosti. Po duchovnom príhovore vdp. Jána Záhradníka prítomní zhodnotili aktivity farnosti uplynulého roka, naplánovali aktivity na rok 2026. Oboznámili sa s programom Jubilejného roka - 250 rokov našej diecézy, ktorého mottom je: „Plný horlivosti za Pána.“ Všetky bližšie informácie o pripravovaných podujatiach nájdete na stránke farnosti.

Monika Dobrovská

KONCERT DUCHOVNEJ HUDBY – DOTYK NEBA V NAŠOM CHRÁME

V nedeľu 12. októbra 2025 sa v Kostole Nanebovzatia Panny Márie uskutočnil **koncert duchovnej hudby**, ktorý priniesol farníkom chvíle hlbokého stíšenia a duchovného povznesenia.

O výnimočný večer sa postarali Lea Demeková (soprán), Filip Demek (barytón) a Kristián Mačák (organ, klavír). Program zahŕňal diela Felixu Mendelssohna-Bartholdyho, J. S. Bacha, Antonína Dvořáka, Camillea Saint-Saënsa, Edwarda Elgara, G. F. Händla, Williama Gomeza, Andrewa Lloyda Webbera a G. B. Pergolesiho. Zazneli napríklad Quia respexit, Dvořákovy Biblické piesne, Ave Maria, Händlova Ombra mai fu, Webberovo Pie Jesu, či árie zo Stabat Mater.

Lea Demeková predniesla svoje skladby s mimoriadnou precítenosťou, jej spev mal charakter tichej modlitby. Filip Demek ju krásne dopĺňal pevným a kultivovaným hlasom, ktorý niesol duchovnú vážnosť. Kristián Mačák svojou istou a citlivou hrou vytvoril atmosféru, v ktorej sa hudba menila na modlitbu.

Umelci vystúpili s úctou k posvätnému priestoru aj k poslucháčom, a práve

táto pokora dala večeru osobitnú hĺbku. Koncert bol farníkmi prijatý s veľkou vďačnosťou – mnohí odchádzali s pocitom, že hudba im na chvíľu priblížila nebo.

Ako hovorí žalmista:

„Nech je moja modlitba ako kadidlo pred tvojou tvárou.“ (Ž 141, 2)

Mária Hollaarová
Foto: Peter Hovanec

Koncert duchovnej hudby

HOSPODÁRSKA RADA FARNOSTI

Dňa 9. novembra 2025 sa uskutočnili nové voľby do Hospodárskej rady rímskokatolíckej farnosti Spišská Nová Ves. Odovzdaných bolo 528 hlasovacích lístkov, z toho 526 platných.

Zvolení členovia: Ing. Ján Tkáč (214 hlasov), Ing. Radoslav Kollár (175 hlasov), RNDr. Ladislav Ruttkay (164 hlasov), Peter Stančák (144 hlasov), Mgr. Pavol Fajtlík (109 hlasov). **Menovaní** boli títo členovia: Ing. Peter Marhefka, PhD.,

Ing. Jozef Novyzedlák, JUDr. Jozef Pavol, PhD., doc. Ing. Marián Smorada, PhD.

Zvolená členka Ing. Viera Kubovčíková (111 hlasov) sa zriekla členstva v HRF SNV z dôvodu členstva vo Farskej pastoračnej rade, redakčnej rade farského časopisu Farská rodina a angažovania sa v iných pastoračných aktivitách farnosti.

Viera Kubovčíková

SLOBODNÝ KATOLÍK - STRETNUTIA

Dňa 12. októbra 2025 mali muži a ženy, ktorí žijú v slobodnom (single) stave možnosť zúčastniť sa formačného stretnutia na tému **Slobodný katolík - jeho miesto vo svete a v Cirkvi a 30. novembra 2025** ďalšieho stretnutia zameraného na tému **Slobodný katolík a hľadanie životného partnera**. Po prednáškach sprevádzaných prezentáciou prítomní zdieľali svoje životné skúsenosti. Cennými bola prítomnosť duchovných otcov - pána dekana farnosti Mgr. Jána Záhradníka i pána

kaplána Mgr. Petra Hovanca. Atmosféra stretnutí bola komorná, radostná, obohatená malým občerstvením a neformálnymi rozhovormi. Prítomní vyjadrili túžbu i naďalej sa stretávať a povzbudzovať. Cieľom je vytvoriť otvorené miesto prijatia, priateľstva, formácie a vzájomnej podpory. Viac informácií: www.slobodnykatolik.sk, FB Slobodný katolík, Whatsapp Slobodný katolík.

Viera Kubovčíková

ADVENTNÉ KALENDÁRE

V novembri 2025 sa v Kláštore sestier Božského Vykupiteľa stretávali dobrovoľníci našej farnosti, ktorí vyrábali **adventné kalendáre**. V nedeľu Krista Kráľa sme si ich mohli zakúpiť pred farským kostolom. Ich kúpou sme

podporili rodiny v núdzi. Táto aktivita sa konala v spolupráci s Farskou charitou. Veľmi pekne ďakujeme všetkým, ktorí prispeli a pomohli.

Monika Dobrovská

Dobrovoľníčky pri výrobe adventných kalendárov. Foto: Monika Dobrovská

DO MÁRIINEJ ŠKOLY

Svätá omša v Schulerlochu

Vďaka spoločenstvu Do Máriinej školy sme mohli aj v tomto roku putovať na spoločné modlitby do Kaplnky Škapuliarskej Panny Márie v Schulerlochu. V sobotu, raz za mesiac, bola možnosť na tomto krásnom mieste, v prírode, prežiť aj spoločnú svätú omšu a vstúpiť do ticha tak, ako Panna Mária, ktorá počúvala Božie slovo a rozjímal o ňom. Ďakujeme tomuto spoločenstvu za ich ochotu a obetu, s ktorou sa starajú o spomínané miesto a vprosujeme im, aby podobne ako Panna Mária mali srdce otvorené a pohotové k službe bližným.

Monika Dobrovská
Foto: Peter Dobrovský

RADOŠŤ A TICHU PRED BOHOM, KTORÝ PRICHÁDZA

DANIEL LYSÝ

Foto: pexels.com

Keď som tento rok tesne po „dušičkách“ kráčal bludiskom novoveského megaobchodu, v údive sa díval na vyzdobený vianočný stromček, pomyslel som si, že sme sa asi už všetci zbláznili. Áno, z roka na rok je to šialenejšie a obchodníci v mnohých z nás „Vianocami bez Vianoc“ zabíjajú ich posvätnosť. V instantnej dobe totiž neostáva čas, aby sme sa na najdôležitejšie okamihy stihli pripraviť. Okrem nákupov na nič iné neostáva čas. Sme ako športovci, ktorí sa s vyplazeným jazykom dotiahli na štartové pole olympiády, ktorá však skončila skôr než začala.

Avšak práve uprostred tohto zúrivého naháňania sa prichádza Boh – potichu a nebadane. Kto sa dokáže vytrhnúť zo „šialeného kolotoča supermarketov“, objaví, že Boh je tu, že s Ním a iba s Ním prichádza radosť a pokoj. A to si predsa v tieto sviatky všetci prajeme najviac.

Radosť, rodiacu sa z Božích skutkov

Božie slovo nám ukazuje radosť ako „chvejúcu vlnu“, ktorá sa zdvíha vždy, keď Boh vstúpi do dejín. Proroci volajú: „Plesajte nebesá, jasajte hlbiny zeme, lebo Pán to spravil!“ (Iz 44, 23). Radosť Márie, Zachariáša, Simeona a pastierov nie je sentimentálna – je to odpoveď na Boží zásah: „Urobil veľké veci!“

Takúto pamäť má aj Cirkev. Po dvadsiatich storočiach môže spolu s Máriou opakovať: „Veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný“ (Lk 1, 49). Semeno Evanjelia vyrástlo na veľký strom: nespočetní svätí, milosti, diela lásky, múdrosť učenia, rozmanité charizmy. Keď sa s vierou obzrieme späť, zistíme, že Božie prisľúbenia nikdy neostali prázdne. A radosť Cirkvi nie je len spomienkou na minulosť. Boh koná aj dnes. Boh aj dnes potichu klíči v srdciach, v malých komunitách, v skrytých gestách vernosti. Pro-

rok hovorí: „Hľa, robím čosi nové, teraz to klíči, nebadate?“ (Iz 43, 19). Boh nás pozýva nielen spomínať, ale predovšetkým **všimnúť si**, čo tvorí práve teraz.

Krása a zmysel radosti viery

Metafora z Beethovenovej „Ódy na radosť“ nám pomáha pochopiť rozdiel medzi ľudskou a biblickou radosťou. Ľudská radosť je často výkrikom túžby – krásnym, vznešeným, ale nenaplneným. Dvíha srdce, aby vzápätí spadlo späť na zem. Biblická radosť nie je len túžbou, ale odpoveďou na skutok: Boh naozaj vstúpil do nášho života.

Radosť viery má tri rozmery:

- **Je objektívna.** Neopiera sa o naše náladu, ale o realitu Kristovej smrti a zmŕtvychvstania, o skutočné Božie skutky v dejinách.
- **Je eschatologická.** Smeruje k večnému šťastiu, ktoré „ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo“. Pozemská radosť je vždy ohrozená koncom; kresťanská radosť žije z istoty, že posledné slovo bude mať Boh.
- **Je vnútorná.** Nie je to len vonkajší úsmev, ale „ovocie Ducha“. Pramení z hlbokej istoty, že sme milovaní, aj keď vonkajšie okolnosti sú ťažké.

Aj preto **radosť viery neudusia ani skúšky a kríž.** Mnohí svätí svedčia o tom, že uprostred utrpenia možno zakúsiť „dokonalú radosť“, lebo práve tam sme najviac pri Ježišovi vtelenému, ukrižovanému a zmŕtvychvstalému. **Radosť neznamená nepoznať slzy. Znamená, že sa aj napriek nim môžeme oprieť o Božiu vernosť.**

Svet hladný po radosti a tichu

Mnohí ľudia dnes prichádzajú do Cirkvi nie preto, že hľadajú nové pravidlá. Hľadajú práve radosť, ktorá vydrží.

Prorok Izaiáš odkazuje prenasledovanému ľudu: „Nech vidíme vašu radosť!“ (Iz 66, 5). Áno, svet potrebuje vidieť kresťanov, ktorí sú uprostred ťažkostí plní radosti z toho, že „**Boh je tu a to stačí.**“

Svedectvom radosti nie sú slová, ale tvár. Tvár človeka, ktorý vie odpúšťať, deliť sa, prejavíť úctu, súcít, zastať sa pravdy...

Popri radosti vystupuje v evanjeliách o Ježišom detstve ešte jeden dôležitý motív – ticho. Nie ticho prázdne alebo vynútené, ale ticho, ktoré sa rodí zo stretnutia s Bohom.

Zachariáš onemie, keď sa dotkne Božieho tajomstva. Mária po zvestovaní nezaplaví Alžbetu vlastnými slovami, ale v chvále Magnifikatu necháva hovoriť Boha. Lukáš opisuje narodenie Ježiša nie veľkými scénami, ale niekoľkými jednoduchými gestami: „porodila, zavinula, uložila.“ **Najväčšia udalosť dejín sa odohráva v hlbokom tichu, aby sa človek nezastavil pri hluku, ale pri samotnom Bohu.**

Biblia pozná dva druhy ticha:

- **asketické ticho**, ktoré si človek vytvára, aby sa sústredil – je vzácné a potrebné;
- **ticho teofánie**, keď človek stíchne, lebo si uvedomí, že Boh je prítomný.

Práve toto druhé ticho je jadrom kresťanskej skúsenosti. **Nie my tichom „vyrábame“ Boha, ale Boh svojou prítomnosťou rodí ticho v nás.** Takéto ticho je plné úžasu, adorácie a radosti.

Vianoce sú jedinečným spojením ticha a radosti. Boh prichádza ako dieťa v jaslách, bez hromov Sinaja, v pokore a chudobe. **Jeho novým „závojom“ je pokora – práve ona nás má umlčať viac než nejaké blesky a hromy.** Boh nekričí: „Bojte sa ma!“, ale jemne šepká: „**Som s vami.**“

Skutočne sláviť Vianoce dokážeme len vtedy, keď urobíme, čo by sme urobili, keby sme stáli v Betleheme: padli na kolená, klaňali sa a mlčali. V takomto tichu sa rodí pravá radosť – radosť hlboká, tichá a pevná. **Radosť z Boha, ktorý prišiel, prichádza a ešte príd.**

Cez tento advent a Vianoce nanovo objavme radosť a ticho: **radosť, vyvierajúcu z Božieho daru, a ticho, v ktorom dovolíme, aby hovoril Boh.**

Pokračovanie zo str. 9

ru. V jej posolstvách nás pozýva vytvárať malé modlitebné skupiny, kde sa môžeme vo viere upevniť a vyprosiť mnohé milosti pre tento svet. Žijeme v dobe, kedy ľudstvo veľmi potrebuje tých, ktorí sa stanú nositeľmi Božej milosti pre tento svet. Práve preto vytvárame modlitebné skupiny v rôznych krajinách sveta, ktoré sú zároveň ná pomocné miestnym farnostiam.

Pôsobíme misijne v rámci Európy a Afriky. Členovia komunity pochádzajú zo šiestich rôznych národností. Povzbudzujeme existujúce modlitebné skupiny a zakladáme zároveň nové.

Organizujeme duchovné obnovy, taktiež denne vo viacerých jazykoch rozposielame ranné zamyslenia, skrze ktoré môžeme uvažovať nad Božím Slovom, posolstvom Panny Márie a slovami nebeského Otca k Matke Eugénii Ravasiovej.

K praktickej časti patrí aj starostlivosť o normálny chod komunity, domy bratov a sestier, záhradu s kaplnkami viacerých svätých a sprevádzanie návštev.

Za čo ste Bohu veľmi vďačný?

Osobne sú pre mňa v mojom živote veľmi vzácné priateľstvá. Mal som ako chlapec obdobie, kedy sa mi zdalo, že nemám žiadne, a že o nich iní ani nestoja. Keď vidím, koľkými vzácnymi priateľstvami ma Boh obdaril dnes, prežívam veľkú vďačnosť v srdci. Som vďačný, že Boh pozerá na nás ľudí ináč ako my na seba, že ma vždy nanovo dokáže prekvapiť pohľad jeho lásky a dôvery.

Nesmierne som vďačný za dar kňazstva, ktorého hodnotu neviem ani doceniť a snažím sa hlbšie spoznávať tento dar.

Vďačnosť prežívam aj k mojej najbližšej rodine, u ktorej som vždy našiel oporu a porozumenie.

Ďakujem Bohu za jeho veľkú starostlivosť, ktorá ma vie vždy prekvapiť. Pamätám si, ako po krátkom čase môjho príchodu do komunity raz ráno zazvonil na dverách zvonček a jeden bezdomovec nám doniesol klobásy, o

ktoré sa chcel s nami podeliť. Pri raňajkách som si ich nesmierne vychutnával a žasol som nad tým, aké rôzne spôsoby má Božia starostlivosť.

Veľkú lekciu vďačnosti som dostal aj v Afrike. Na svätú omšu v Rwande často prichádzali veľmi chudobní ľudia. Mnohí nemali žiaden nábytok v ich chatkách a spali na holej zemi. Viacerí mali len jedno jedlo do dňa a aj to len veľmi jednoduché. Napriek tomu mali veľký úsmev na tvári a často spievali: nie, nie, nie, nikdy nezabudni byť vďačný za to, čo máš. Vtedy som pochopil, v čom sme my chudobní a oni bohatí. Z ich vďačnosti sa rodila úprimná radosť a to platí pre ľudí na celom svete.

Aké výzvy stoja pre Vami?

Z tých praktických je to znalosť jazykov, ktoré misionár potrebuje. Uvedomujem si však, že ak nehovoríte jazykom lásky, tak môžete mať aj najlepšie vedomosti a hovoriť v domácom dialekte misionárskej krajiny, ale nič sa nemusí zmeniť. Ostane to len pri povzbudivých slovách, ktoré sú len peknou teóriou.

Každý deň je pre mňa výzvou žiť lásku. Nemyslím teraz žiadne klišé, ale úprimne milovať každého a prežiť ten deň v Božej blízkosti.

Je pre mňa výzvou vyplniť Boží plán, ktorý Pán pre mňa pripravil, tak ako to určite urobil aj pre každého z vás. Chcem vás zároveň povzbudiť, aby ste ho vo svojom živote hľadali bez ohľadu na to, koľko máte rokov a čo všetko máte za sebou. Niekedy stačí len jednoduché „tu som Pane, dotkni sa môjho srdca“.

Často si pri adorácii na vás v Spišskej spomeniem a posielam vám kňazské požehnanie. Prosím vás aj ja o vaše modlitby, aby ste nás sprevádzali svojím požehnaním a príhovorom. Aj keď sme od seba na kilometre vzdialení, v modlitbe si môžeme byť veľmi blízki. Nech radosť z narodeného Pána prežiarí každú temnotu a vleje hlbokú nádej a radosť do vašich srdiec.

Ďakujeme za rozhovor a vyprosujeme Božie požehnanie!

NAJVÄČŠÍ DAR – POKOJ

MONIKA DOBROVSKÁ

Foto: pexels.com

Lebo chlapec sa nám narodil, daný nám je syn; na jeho pleciah spočíva vláda a volajú ho: obdivuhodný Radca, mocný Boh, večný Otec, Knieža pokoja. (Iz 9,6)

Najčastejšia odpoveď na otázku: „Ako sa máš?“ je - rýchlo. Žijeme veľmi hektický život, ktorý sa nám nedarí spomaliť. Naše deti sú viac hlučné, ukričané, nespokojné a nesústredené. Všetkým nám chýba **pokoj**.

Boží Syn prišiel na zem, aby priniesol pokoj. Ako čerpať z tohto pokoja, aby sme boli zdrojmi pokoja vo svojej rodine?

Slovo pokoj má hlbší význam. Znamená vnútornú harmóniu, ktorú dokážeme v sebe dosiahnuť, keď obnovíme svoj vzťah s Bohom. Ak som v hlbokom vzťahu s Otcom, dôverujem, že On má veci pod kontrolou. Nestrachujem sa, ale žijem v dôvere. Nemusím niesť všetku ťarchu rodičovstva na svojich pleciah.

Ak som ja sám v pokoji, môžem ho rozdávať všetkým okolo seba. **Máš pokoj – dáš pokoj.** Určite mi dáte za pravdu, že ak ste nervózni, vaše deti len kopírujú vaše správanie. Bábätká to vycítia hneď. Ak je mama nespokojná, aj dieťa je uplakané a nespokojné. Väčšie deti opakujú, čo vidia na nás. Staršie deti sú navonok pokojné a my si niekedy myslíme, že ich nič nerozhádže, ale ak sa naštartujeme my, rodičia, deti vedia byť v hneve nezastaviteľné. Niekedy „s kludom Angličana“ odkračajú, no v ich vnútri sa rozvíri búrka. Ako to všetko zastaviť a prežívať radosť a hlboké uspokojenie vo svojej rodine?

P - plnohodnotne prežívajme prítomnú chvíľu

Láska, blízkosť a pozornosť sú najväčšími darmi pre dieťa. Nič nenah-

radí čas, ktorý svojim deťom vedome venujeme. Odložme mobily a naplno vnímajme prítomnosť, smiech, radosť, strach, či bolesť našich detí.

O – oddychujme spolu s rodinou

Nemusíme cestovať na drahé dovolenky. Deti a ani my ich nepotrebuje. Dôležitejšie je nabráť silu zo vzájomnej blízkosti v jednoduchosti.

K – krik používajme minimálne a kríže si pomáhajme niesť spoločne

Nezvyšujme zbytočne hlas, aby ani naše dieťa nekričalo. Jednoducho mu vysvetlime, že krikom sa veci neriešia. A ak vám náhodou prasknú nervy, jednoducho sa deťom ospravedlníme. Každý má právo urobiť chybu. V ťažkostiach si pomáhajme a rozdeľme si domáce práce. Aj malé deti sa veľmi rady zapoja, budú sa cítiť dôležité.

O – ochraňujme a buďme oporou

Deti potrebujú hranice, ktoré im zaručujú pocit bezpečia. Väčšie deti potrebujú byť vypočuté a akceptované, nie kritizované.

J - Ježiš nech je v našom strede a dobré jedlo nech nechýba na našom stole pri spoločnom obede, či večeri

To, že dobré jedlo všetkých spája, vedel už Ježiš. Preto sa nechával pozývať na večeru a stoloval s hriešnikmi, farizejmi, či apoštolmi. Pri stole sa dá porozprávať o všetkom, je to miesto spoločnej modlitby i vzájomného zdieľania. Len je potrebné zachovať pravidlo, že hračky a mobily na stôl nepatria. Ak si ho osvojíme, zažijeme spoločné pokojné chvíle plné radosti a aspoň na chvíľu sa zastavíme v našom uponáhľanom svete.

KNIEŽA POKOJA prišiel, aby nám daroval POKOJ. Prosme ho oň a do jasieľ mu vložme všetky naše rodiny.

GODZONE TOUR 2025

DANIEL KLEŠČ

Dňa 21. októbra 2025 sa v Aréne Poprad uskutočnil Godzone tour 2025. Je spojením originálneho hudobno-tanečného programu, jedinečných príbehov ľudí, videoprodukcie a divadelnej show zameranej na evanjelizáciu mladých. Aj mladí našej farnosti spolu s birmovancami sa tejto tour zúčastnili. Ponúkame ich bezprostredné dojmy:

Daniel, študent

Tento rok mi Godzone dal opäť príležitosť načerpať a stretnúť sa s Pánom. Máme veľa možností ako sa stretnúť a koncert je pre mňa možnosť takého naozaj radostného energického stretnutia, taktiež stretnutia v spoločenstve plesajúcich. Tento ročník bol pre mňa obzvlášť špeciálny, keďže sme na Godzone prvý raz boli spolu celá rodina. Bolo krásne vidieť, ako sa Pán dotýka mojich rodičov alebo sestier, a takisto priateľov. Cítil som radosť z chvály, z možnosti oslavovať Božiu lásku, blízkosť, možnosti zdvihnutia rúk, spievania, ale i radosť v tanci. Témou tohto ročníka bola sloboda – naprieč celým programom som vnímal hĺbku tejto témy a bol som vďačný za priestor a možnosť modliť sa za dary oslobodenia pre všetkých mojich blízkych i tých, ktorých nepoznám. Som presvedčený, že to bol celý týždeň, v ktorom sa na Slovensko aj Česko vylievali hojné Božie milosti a Jeho veľké požehnanie. Veľmi ma povzbudili aj slová nášho diecézneho otca bis-

kupa Trstenského. Celkovo som teda z Godzone načerpal a odniesol si veľa radosť v pokoji, v Bohu.

Michal, pracujúci

Zakaždým ma na Godzone prekvapí, ako dokážu podať kerygmu stále novým spôsobom. Páčil sa mi pestrý program, v ktorom si určite každý našiel niečo, čo sa ho dotklo. Bola to oslava Boha a slobody, ktorú nám ponúka.

Adriana, študentka

Godzone koncert je pre mňa každoročným povzbudením. Aj tentokrát som cez hudbu cítila, ako sa mi Boh prihovára. Večer plný chvál, tanca a spevu mi ponúkol pohľad na silu mladých kresťanov ako jedného spoločenstva a prehĺbil môj vzťah s Bohom aj kamarátmi.

Linda, študentka

Godzone bol pre mňa krásnym zážitkom plným radosť, hudby a Božej prítomnosti. Najviac ma oslovila atmosféra jednoty medzi mladými a to, ako sme všetci spolu chválili Boha. Odchádzala som povzbudená a s novou nádejou v srdci.

JUBILEJNÉ STRETNUTIE MLADÝCH V KOŠICIACH

DANIEL KLEŠČ

Dňa 8. novembra 2025 sa v Košiciach konalo Jubilejné stretnutie mládeže. Ani tam naši mladí nechýbali.

Daniel, študent

Stretnutie v Košiciach sa začalo jubilejnou svätou omšou sprevádzanou nádhernými spevmi košického Zboru sv. Cecílie. Katedrála bola neobyčajne preplnená a mne osobne to zanechalo v srdci veľkú radosť zo spoločenstva na takejto veľkej hostine – Eucharistii. Homíliu mal otec nuncius Nicola Girasoli, ktorý nás obrazne i doslova zobudil a opäť raz veľmi povzbudil v žití pravej živej viery horiacej plameňom. Napriek obrovskému davu a nemalým komplikáciami som si večer veľmi užil, opäť to bolo spoločenstvo modlitby pri chválach počas vystúpenia Godzone, ale i obrovskej radosť pri tanci a speve na Padreho beaty (DJ Padre Guilherme), ktoré zneli Košicami až do necelej desiatej hodiny večer. Posolstvo hudby sa ma tiež dotýkalo. Veľakrát bol na obrovskej obrazovke Pán Ježiš. Tento obraz sa ma vnútorne dotkol. Asi som predtým ešte nezažil takéto radovanie sa a tancovanie na mnou obľubovanú elektro hudbu, v takom hlbokom spojení s Kristom. Minimálne nie v takej miere. Krásou, ktorou sa Cirkev prezentovala, pre mňa bolo aj vidieť otca arcibiskupa Bernarda tancovať s nami, počas toho ako nám mával z balkóna

katedrály. Cirkev je pre mňa spoločenstvom prijatia, lásky, obety, hostiny a veľkej radosť – presne to pre mňa v obrovskej, hlučnej a bombastickej miere vyjadroval tento večer, ktorý si budem ešte dlho pamätať. Ježišovi som zaň veľmi vďačný.

Anna, študentka

Stretnutie mladých v Košiciach bolo pre mňa skvelým zážitkom a povzbudením. Veľmi sa mi páčila slávnostná svätá omša a slová apoštolského nuncia Nicola Girasoliho, ktoré boli vyzvaním ku zapáleniu pre Božie Slovo a radostný život mladého kresťana. Veľkým duchovným zážitkom bol pre mňa aj koncert Godzone. Koniec večera spríjemnil DJ Padre Guilherme, ktorého som už mala raz možnosť počuť v Portugalsku na Svetových dňoch mládeže. Atmosféra bola neskutočná a ulice plné mladých ľudí. Hoci tento štýl hudby veľmi nepočúvam, bol to pre mňa nový umelecký zážitok, z ktorého som odchádzala domov veľmi nadšená.

Mária, študentka

Koncert bol úžasný, veľmi som si to uživala. Bolo super počuť jubilejnú hymnu aj Händlovo Hallelujah v takomto modernom spracovaní.

AKO ŽIJÚ REHOĽNÉ SESTRY - SENIORKY?

SR. CHIARA GRZNÁROVÁ

Foto: archív autorky

Zmysel má len „**práca pretkaná láskou**“. O tom bol presvedčený už sv. František pred mnohými storočiami a táto charakteristika verne vystihuje aj skrytý apoštolát našich sestier. Prečo skrytý? V našom kláštore totiž okrem činných sestier v rôznych pracovných oblastiach žijú aj štyri nenápadné **sestry - dôchodkyne**, ktoré s veľkou láskou slúžia spoločenstvu i farnosti. Na začiatok je dobré poznamenať, že v zasvätenom živote (ako aj v kresťanskom živote vôbec) nepoznáme dôchodok v apoštolskej činnosti pre Božie kráľovstvo. A tak, hoci sestry zanechajú svoje pracovné úväzky, ich ochotné srdce sa neúnavne venuje **apoštolátu**. Mnohé sa do posledného dychu zjednocujú s túžbou našej zakladateľky bl. Alfonzy Márie Eppingerovej privádzať duše k Ježišovi a dať každému poznať veľkosť Božej lásky.

Naša **sr. Mária** má „zlaté ruky“. Po celý svoj život totiž pracovala s krehkosťou krásy, ktorú predstavovali deti so špeciálnymi potrebami.

Jej jemná motorika, s ktorou vyrobila už mnoho umeleckých diel sa tak celý život dopĺňala s „jemnou motorikou srdca“, ktoré sa skláňalo k maličkým tohto sveta. Aj dnes veľmi ochotne vkladá svoje úsilie do pomoci sestrám v kuchyni, pripravuje k sviatostiam deti z Centra pre deti a rodiny Alžbetka, n. o., pomáha na vrátnici ako aj v iných službách. Svoje kríže zdravotných ťažkostí prináša v tichosti denne na paténu a hoci to nie je jednoduché, nesie všetko s radosťou. Ak sa jej spýtate ako sa má, odpovie vám vždy s úsmevom: „Komu lepšie jak Márii?“

Sr. M. Patrícia svoje pôsobenie hodnotí takto: „Jedným z talentov, ktoré Boh vložil do mňa pri stvorení, je aj „talent vidieť robotu“, a to súvi-

sí s mojím krstným menom – Marta. Som poberateľkou dôchodku už 15 rokov, ale ešte som neprestala pracovať – nie kvôli financiám, robím veci s radosťou pre Boha a pre zachranu duší pre večnosť. Osem a pol roka som prežila v Kňazskom seminári v Badíne, kde som sa starala o kaplnku a park, v ktorom som sa preháňala na „štorkolke“ pri kosení rozsiahlej záhrady, aby sa bohoslovcom a návštevníkom ľahšie dýchalo a príjemnejšie oddychovalo. Všetko sa dalo „zúrodniť“ pre večnosť, každý úkon, takže žiť v Božej prítomnosti sa núkalo samo od seba.

Sr. Patrícia 50 rokov sľubov. Foto: archív kongregácie

V našej komunite v Spišskej Novej Vsi som už piaty rok. Keďže prax v seminári v Badíne sa osvedčila, tak mi aj tu zverili starosť o kaplnku a taktiež kláštorný dvor. Mám radosť z každého rozkvitnutého kvetu, ako aj z posedenia na hojdačke pri lurdskej jaskyni s ružencom v ruke, keď si telo žiada chvíľu odpočinku. Odpočinok je dôležitý, pretože aj za telo sa zodpovedáme Bohu, a najmä preto, aby som ešte mohla byť užitočná, kým mi Pán ponechá sily a zdravie. Samozrejme, zapájam sa aj do nášho spoločného programu, či už života modlitby, rekreácie ako aj iných aktivít... Nech je za všetko pochválený a zvelebený Pán!“

Život **sr. Stelly** je odrazom jej doterajšej vernosti Pánovi. Na svoj pre-

došlý apoštolát spomína takto: „Počas rokov socializmu som pracovala v Okresnom ústave národného zdravia ako diétna sestra. Bola som rehoľnou sestrou v civilii, lebo sme nemohli nosiť rehoľné šaty. Bývali sme jednotlivo v bytoch. Po páde komunizmu som už mohla bývať v spoločenstve sestier v kláštore. Bola som katechétkou na základnej škole a robila som to veľmi rada. Táto práca ma naplňovala, s deťmi som si rozumela. Aj teraz mám radosť, keď sa stretnem s mojimi bývalými žiakmi, ktorí už majú svoje rodiny. Tiež sa teším, že môžem žiť svoj rehoľný život v kom-

munite.“ Táto radosť sr. Stelly je pretavená do neustálej ochoty pomôcť ktorejkoľvek sestre. Spolu s ostatnými sestrami slúžiacimi na vrátnici, s láskou prijíma ľudí bez domova a ponúka im jednoduchú stravu. Svoju službu pretkáva často modlitbou, blízka Ježišovmu Srdcu v bohostánku.

Poslednou z našich skrytých pokladov je **sr. Stellamaris**. Jej radosť zo služby si všimnete pri každom stretnutí

s ňou. Srdcom je misionárka, o čom svedčí aj jej dlhoročné pôsobenie v africkom Kamerune a celoživotné nasadenie pre apoštolát Rómov. Aj v tejto dobe navštevuje ich miestnu komunitu jedenkrát v týždni a venuje sa katechéze detí a mládeže. Radosť medzi nás prináša často svojimi vtípnymi divadelnými vystúpeniami. S láskou pretkáva nielen každú službu, ale vlnou a háčkovkou doslovne „pretká“ aj mnoho krásnych vecí, ktoré posila chudobným deťom.

Za každú sestru sme v našej komunite veľmi vďačné. Sestry vytvárajú zázemie domova, kam sa každá z nás s radosťou vracia a vzájomne posilnené modlitbami kráčajme spoločne za Pánom.

BARTOLO LONGO

PETER MARHEFKA

Dominikánsky terciár **Bartolo Longo** bol dňa **19. októbra 2025 kanonizovaný pápežom Levom XIV.** Cesta nového svätého do neba nebola priamočiara, skôr naopak. O to viac je **jeho život krásnou piesňou o Božom milosrdenstve**, ktoré sa nikdy neunaví hľadať to, čo je zablúdené.

Bartolo sa narodil 10. februára 1841. Jeho **rodina bola nábožensky založená a denne sa modlila ruženec.** V šiestich rokoch ho rodičia poslali do kolégia piaristov, kde pobudol do svojich sedemnástich rokov a získal kvalifikáciu učiteľa.

Po štúdiách práva v Neapole **sa dostal do silne proticirkevného prostredia.** Pridal sa k špiritistickej a satanistickej skupine, kde sa stal satanistickým kňazom. V tomto blude zotrval asi rok a pol. Následne sa ocitol v stave ťažkej depresie a viacerých telesných problémov.

Jeho návrat k viere sa začal vďaka univerzitnému profesorovi Vincenzovi Pepemu, ktorý ho priviedol k dominikánovi Albertovi Radentemu. Po týždňoch rozhovorov dostal Bartolo **na sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v roku 1865 rozhrešenie.** Ako dobrovoľné pokánie pracoval dva roky v neapolskej nemocnici. Následne 7. októbra 1871 vstúpil do Tretieho rádu svätého Dominika a **prijal meno brat Rosario, teda brat Ruženec.**

Po skončení školy sa nevenoval právu, ale charitatívnej činnosti. Po návraťe do Neapola stretol grófkku Marianu Farnararo de Fusco. Ich priateľstvo a spoločné charitatívne aktivity viedli k ohováraniam, a tak sa po audiencii u pápeža Leva XIII. rozhodli pre sobáš. **Zosobášili sa 1. apríla 1885 a naďalej žili v bratskej láske.**

Prelomový bol pre Bartola prvý pobyt v Pompejách v roku 1872, kde riešil majetkové záležitosti grófkky. Všimol si morálnu a duchovnú biedu asi tisíc tunajších obyvateľov. Vtedy prežil ta-

jomnú udalosť, pri ktorej počul hlas: **„Ak budeš šíriť ruženec, budeš spasený!“** To ho priviedlo k jasnému poslaniu.

Rozhodol sa získať obraz Panny Márie Ružencovej. Od rehoľných sestier z kláštora v Porta Medina získal starú olejomalbu, ktorá bola v zúfalom stave. **Obraz dovezli do Pompejí 5. novembra 1875 na voze, ktorý predtým prevážal hnoj.** Po zreštaurovaní ho vystavili vo farnosti Najsvätejšieho Spasiteľa, a už v prvý deň sa udial zázrak uzdravenia 12-ročnej Clorindy z epilepsie. Bartolo neskôr povedal: „Panna Mária si vybrala ten najbiednejší a najchudobnejší obraz, aby ukázala, že sila nie je v maliarskom umení, ale v jej príhovore.“

Príchod obrazu spustil výstavbu svätyne. **Základný kameň bol položený 8. mája 1876.** V roku 1884 Bartolo založil časopis Ruženec a nové Pompeje. V tom istom roku sa udialo zázračné uzdravenie Fortunatiny Agrellovej, ktoré viedlo **k vzniku obľúbenej Pompejskej novény.** Dňa **7. mája 1891** kardinál Raffaele Monaco La Valletta posvätil nový chrám, ktorý sa neskôr stal **pápežskou bazilikou.**

Bartolo Longo sa venoval aj charitatívnej činnosti – založil sirotinec a zariadenie pre deti väzňov. V roku 1897 založil Kongregáciu dominikánskych sestier, tzv. **„Dcéry Svätého ruženca z Pompejí“.**

Grófkka De Fusco zomrela 9. februára 1924. V nasledujúcom roku, 1925, Bartolovi Longovi udelil pápež Pius XI. **vyznamenanie rytiera Veľkokríža Rádu Božieho hrobu.**

Bartolo Longo odišiel do večnosti **5. októbra 1926.** Proces jeho blahorečenia sa začal hneď po jeho smrti. Dňa **26. októbra 1980** ho blahorečil pápež Ján Pavol II., ktorý ho nazval „Mužom Panny Márie“ a „apoštolom ruženca“.

Zdroj: <https://dominikani.sk/>

Pokračovanie zo str. 11

Škola si pripomenula **udalosť 17. novembra** autentickými dokumentmi, besedou o emigrácii do Kanady i veľkou projektovou výučbou. Žiaci vytvárali plagáty, písali reportáže, nacvičili hymnu aj pieseň *Slúbili sme si lásku*. Program doplnila naša bývalá žiačka Sára Mária Hollaarová so skladbami Modlitba pro Martu a Do batôžka si nalož.

Tradičný priateľský **volejbalový turnaj** spojil tri školy. Naše gymnázium, Spojenú školu a Cirkevnú základnú školu zo Spišských Vlách. Po napínavých zápasoch zvíťazili maturanti CGŠM. Atmosféra bola skvelá a športový duch nechýbal nikomu.

Prváci zažili **imatrikulácie** v duchu „úteku z väzenia“. Po splnení úloh a slávnostnom sľube sa stali oficiálnymi členmi CGŠM rodiny. Oslava pokračovala vo veľkom štýle na „afterke“ v telocvični.

V celoslovenskej súťaži **iBobor** dosiahli naši žiaci výnimočné úspechy. Marek Jurčíšin z II. A sa umiestnil medzi **TOP 50** riešiteľmi na Slovensku. Medzi úspešných riešiteľov patria aj Tereza Temňuková, Matúš Vresilovič, Benjamín Marcinčin, Lea Neupauerová a Lukáš Tancoš. Vyvrcholením adventného obdobia bola dvojdná **exkurzia do Budapešti**, ktorá nás obohatila o mnohé zážitky, či už išlo o pamiatky tejto metropoly na Dunaji, umelecké krásy národného múzea a galérie, architektúry chrámov, či atmosféru vianočných trhov.

Prvý štvrtrok na Cirkevnom gymnázium Štefana Mišika bol bohatý na službu, spoločenstvo, duchovný rast, študijné úspechy aj zážitky.

Sme vďační za každú chvíľu, ktorá formuje mladých ľudí v duchu kresťanských hodnôt a otvára ich pre dobro, pravdu a krásu.

BOHUSLAV REYNEK: TICHÉ SVETLO V HLUČNOM SVETE

MÁRIA HOLLAAROVÁ

Foto: internet

Sú také večery, kedy nás nenaplní nič. Ani rýchle videá, ani seriály, ani bezduché scrollovanie ("túlanie sa" po internete). Človek vníma, že potrebuje viac – viac než obrazovku, viac než hluk, viac než ďalší únik.

Potrebuje ticho, ktoré nebolí. Svetlo, ktoré neoslepuje. Slovo, ktoré neláme, ale lieči.

V takých chvíľach je dobré siahnuť po umelcoch, ktorí boli verní pravde, kráse a Bohu. Jedným z nich je **Bohuslav Reynek** (1892 – 1971) – český básnik, grafik, prekladateľ, muž ticha a muž svetla.

Reynek žil obyčajným, skromným životom na farme v Petrkově. Bol nenápadný, otvorený, ale často nepochopený. Komunistický režim ho prenasledoval, nesmel publikovať, jeho majetok bol zhabaný a celé roky bol umlčovaný. Aj napriek tomu zostal vnútorne slobodný. Písal potichu. Tvoril grafiky potichu. A v tom tichu rástlo svetlo.

Jeho básne sú ako malá sviečka v izbe plnej tmy – nežiaria prudko, ale ukazujú smer. Nenútene, bez

moralizovania, len s jemnosťou človeka, ktorý vie, že pravda sa nemusí kričať, aby bola silná.

Reynekova **duchovná poézia** je alternatívou k dnešnému uponáhanému svetu. Zatiaľ čo dnešok je rýchly, preplnený a hlučný, Reynek spomaľuje. Hľadá na malé veci, nachádza Boha v každodennom okamihu, premieňa obyčajný deň na modlitbu. Jeho verše sú plné ticha, zimy, prítmnia, vône sviečok, skromnosti Betlehema a istoty, že Boh prichádza v skrytosti a jednoduchosti.

Reynek však nebol len básnikom. Bol aj maliarom Božieho ticha. Jeho suché ihly, lepty a monotypie patria k najkrehkejším dielam európskej **duhovnej grafiky**. Najmä zimné motívy a výjavy z Betlehema nesú jeho nezameniteľný rukopis – pokojný, čistý a hlboko modlitebný.

Miloval Vianoce nie pre romantiku, ale pre tajomstvo vtelenia. V jeho veršoch cítiť pach sena, chlad maštale, tichý krok Márie a Jozefa, aj slabé dýchanie Dieťaťa, ktoré mení svet.

Potrebuje jeho tvorbu. Pripomína nám, že ticho je liečivé, že hĺbka je možná, že duša nežiada tisíce obrazov, ale jeden pravdivý pohľad. A že svetlo, ktoré prichádza z Betlehema, je dostatočne silné, aj keď prichádza celkom potichu.

Šťedry den (Sníh na zápraží)

Milo je v slámě a na seně.

Ve vůni zimy a jeseně
sny vracejí se ztraceně,
rozhlížejí se zmateně.

Slunce se v mlhách mihotá,
jehňátko vyšedší z života,
blahoslavená mrákota.

Adventu posvátná krajina
barvu má chleba a vína,
trpěti přestává, těšit se začíná.

Slunce jí na zdi a na střechy
jablka kreslí a ořechy,
zátiší útěchy.

Maluje dary, jež chudí donesli,
dva dýchající u jeslí,
a komu pokorně kreslí
tu černou loďku i s vesly?

Útěh do Egypta (Pieta)

Do mlhy se úsvit halí,
krajina je zimomřivá.
Jako dlaň, již oběť vzali,
nahých nadějí strom vzývá.

Domov jiné hřeje v dáli.
Hostinný kraj ztracen v šedi.
Duše zrcadlo dech kalí:
oči tesknosti v ně hledí.

Skloněná tvář, vážná, vlídná,
beze slova půjde s nimi.
Ozvěnou kraj zvoní, stydná.
Stín jde za opuštěnými.

Jezulátko utajiti
v závoji chce Boží matka.
Okna osamělá svítí.
Krvácejí Nemluvňátka.

Zdroj:

B. Reynek: Nahé naděje, 2024

Cesta do Betléma, B. Reynek 1939

RÍMSKOKATOLÍCKY FARSKÝ ÚRAD

Rímskokatolícky farský úrad

Letná 60

052 01 Spišská Nová Ves

IČO: 31950141

DIČ: 2020719932

IČ DPH: SK2020719932

Bankové spojenie: Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava, pobočka Spišská Nová Ves

IBAN: SK85 0200 0000 0031 5955 2257

BIC: SUBASKBX

Kancelária: 0908 033 987

Nonstop mobil: 0908 033 987

E-mail: kancelaria@farnostsnv.sk

Web: www.farnostsnv.sk

Facebook: Farnosť Spišská Nová Ves

Youtube kanál: RKC farnosť SNV

Všetky aktuálne informácie sú zverejňované na webovej stránke farnosti - www.farnostsnv.sk.

PROSBA O PODPORU

Vážení čitatelia, ďakujeme za Vašu podporu, ktorú preukazujete farskému časopisu. V prípade, že máte záujem finančne podporiť tvorbu časopisu, prosíme, nechajte svoj milodar v hociktorej pokladničke umiestnenej v kostoloch v správe Rímskokatolíckeho farského úradu v Spišskej Novej Vsi alebo ho zašlite na účet úradu: Bankové spojenie: Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava, pobočka Spišská Nová Ves, IBAN: SK85 0200 0000 0031 5955 2257, BIC: SUBASKBX. Do správy pre prijímateľa uveďte „farský časopis Farská rodina“.

Nech Pán odmení Vašu ochotu podporiť toto dielo, ktoré napomáha formovaniu a zjednocovaniu našej farskej rodiny a slúži Bohu k oslave. Ďakujeme.

PAY by square

Redakcia

Vydal: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi pre vnútornú potrebu. Internet: www.farnostsnv.sk E-mail: kancelaria@farnostsnv.sk Redakcia: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi, Letná 60, 052 01 Spišská Nová Ves. E-mail: farskarodina@gmail.com. Zodpovedný odborný garant: Mgr. Ján Záhradník Šéfredaktorka: Ing. Viera Kubovčíková Redaktori: Mgr. Daniel Lysý, PhD., Mgr. Monika Dobrovská, PhD. Lucia Smolejová, Ing. Peter Marhefka, PhD., Mgr. Mária Hollaarová, Peter Dobrovský, Rút Kovalčíková a externí spolupracovníci a prispievatelia. Imprimatur: Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, RKBÚ v Spišskom Podhradí - Spišskej Kapitule, prot. č. 1 107/11/Mj/15. 6. 2011. Registrácia: Ministerstvo kultúry SR, registračné číslo EV 4371/11. Náklad: 500 ks Sazdoba a grafická úprava: Mgr. Nikola Vojtasová Grafiky v detskom kútiku: Freepik. Foto na obálke: Peter Dobrovský. Technické spracovanie: Tlačiareň PROGRUP SK, s. r. o., Texty neprešli jazykovou úpravou. Nepredajné. Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciam. Dátum vydania: 12. 12. 2025. Uzávierka budúceho čísla: 10. 2. 2026. Svoje príspevky zasielajte najneskôr do termínu uzávierky na e-mailovú adresu redakcie farskarodina@gmail.com.

BOHOSLUŽOBNÝ PORIADOK FARNOSTI

Deň	Farský kostol	Malý kostol	Sídliisko Mier
Pon	6:45 18:00	6:00 16:30	
Ut	6:45 18:00	6:00 16:30	17:00
Str	6:45 12:00 18:00	6:00 16:30	
Štv	6:45 18:00	6:00 16:30	
Pia	6:45 18:00 mládež	6:00 16:30 deti	
So	6:45 18:30	6:00	
Ne	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30

Deň	Nemocnica	Dom dôch.
So	16:00	
Ne		9:15

Sviatosť zmierenia sa vysluhuje pri ranných a večerných svätých omšiach vo Farskom kostole.

Archív časopisu Farská rodina nájdete na www.farnostsnv.sk.

Príspevky, postrehy a námety do farského časopisu Farská rodina posielajte na e-mailovú adresu: farskarodina@gmail.com.

Vianoce 2025

Deň	Farský kostol	Malý kostol	Sídliisko Mier	Dom dôch.
Štedrý deň 24. 12. 2025 (streda)	6:45 16:00 deti 24:00	6:00		
Narodenie Pána 25. 12. 2025 (štvrtok)	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30	9:15
Sv. Štefan 26. 12. 2025 (piatok)	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30	9:15
Svätej rodiny Ježiša, Márie a Jozefa 28. 12. 2025 (nedeľa)	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30	9:15
Podakovanie na konci roka - pobožnosť 31. 12. 2025 (streda)	16:30		16:30	
Adorácia	23:00 - 24:00			
Slávnosť Panny Márie Bohorodičky 01. 01. 2026 (štvrtok)	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30	9:15
Zjavenie Pána Traja králi 06. 01. 2026 (utorok)	8:00* 9:15* 10:30* 18:30	6:00* 7:30* 9:00*	8:00* 9:15* 10:30*	9:15

* Pri tejto svätej omši bude požehnanie trojkralovej vody.

SVIATOSŤ ZMIERENIA V DEKANÁTE SPIŠSKÁ NOVÁ VES – VIANOCE 2025

Dátum	Miesto spovedania	Čas
17. 12. 2025 (streda)	Farský kostol v Spišskej Novej Vsi	10:00 – 12:00
20. 12. 2025 (sobota)	Farský kostol v Spišskej Novej Vsi	09:00 – 12:00 14:00 – 16:30
	Kino Mier	09:00 – 12:00
21. 12. 2025 (nedeľa)	Svätyňa Božieho milosrdenstva - sídliisko Západ	14:00 – 16:30
22. 12. 2025 (pondelok)	Farský kostol v Spišskej Novej Vsi	19:00 – 20:30

MILÉ DETI!

„A všetko, čokoľvek hovoríte alebo konáte, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho vzdávajte vďaky Bohu Otcovi.“ (Kol 3, 17)

Milé deti – aj vy, ktoré ste už dávno vyrástli – nezabúdajte, že ste stále Božie deti. Každý deň nám Boh dáva nielen život, ale aj množstvo darov, ktoré si často ani neuvedomujeme. Preto je dôležité učiť sa vďačnosti – v krátkej modlitbe, v tichu srdca, ale aj v našich skutkoch a v úcte jedni voči druhým. Vďačnosť nemusí byť veľká či zložitá; stačí úprimné „ďakujem“, ktoré povieme Bohu hoci aj v priebehu niekoľkých sekúnd.

Buďme Bohu vďační za všetko: že nás stvoril, že nám daroval život, že máme súrodencov, rodičov a starých rodičov, že máme strechu nad hlavou, že môžeme rásť, učiť sa a tešiť sa zo sveta, v ktorom žijeme. Buďme vďační za to, že môžeme byť tu, s ním, a že jeho láska robí náš život krásnym a plným dobra.

A teraz si môžete vyskúšať osemsmernú o vďačnosti, ktorá vám pripomenie, aké dary od Boha môžeme objavovať aj v bežných veciach.
„A vo vašich srdciach nech vládne Kristov pokoj. Preň ste aj povolani v jednom tele. A buďte vďační!“ (Kol 3, 15)

Vaša Vranka Danko

1

D	A	R	V	Ť	Ž	I	Ť	Ď	A
U	L	A	A	I	A	K	A	Ď	V
C	E	D	V	I	E	R	A	O	Č
T	S	O	V	A	K	S	Á	L	N
Á	T	S	O	Ť	I	L	D	O	M
S	Ť	Ť	S	O	K	Z	Í	L	B

V osemsmernke sú ukryté tieto slová: DAR, RADOSŤ, ÚCTA, BLÍZKOSŤ, LÁSKAVOSŤ, VĎAKA, ŽIVOT, MODLIŤ, VIERA, ŽIŤ, LES, DAŤ, LOŽ

Prípravila: Rút Kovalčíková

Ďakujeme za Váš MILODAR na tvorbu farského časopisu!

Odporúčaná hodnota je 2,- eur za jeden kus.